

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

5. september 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 340/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 340/02 Forenede sager C-59/18 og C-182/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Den Italienske Republik og Comune di Milano mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – Den Europæiske Unions organer, kontorer og agenturer – Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) – kompetence med hensyn til fastlæggelse af hjemstedet – artikel 341 TEUF – anvendelsesområde – afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet – Domstolens kompetence i henhold til artikel 263 TEUF – retsaktens ophavsmand og retlige karakter – manglende bindende retsvirkninger i Unionens retsorden) 2

2022/C 340/03 Forenede sager C-106/19 og C-232/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Den Italienske Republik (sag C-106/19) og Comune di Milano (sag C-232/19) mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet (Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – forordning (EU) 2018/1718 – fastlæggelse af hjemstedet for Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) i Amsterdam (Nederlandene) – artikel 263 TEUF – formaliteten – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – umiddelbart og individuelt berørt afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet med henblik på at fastlægge placeringen af hjemstedet for et agentur i Den Europæiske Union – manglende bindende virkninger i Unionens retsorden – Europa-Parlamentets beføjelser) 3

2022/C 340/04	Sag C-743/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – Den Europæiske Unions organer, kontorer og agenturer – Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA) – kompetence med hensyn til fastlæggelse af hjemstedet – artikel 341 TEUF – anvendelsesområde – afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet – Domstolens kompetence i henhold til artikel 263 TEUF – retsaktens ophavsmand og retlige karakter – manglende bindende retsvirkninger i Unionens retsorden)	3
2022/C 340/05	Sag C-817/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. juni 2022 — Ligue des droits humains mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) [Præjudiciel forelæggelse – behandling af personoplysninger – passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) – forordning (EU) 2016/679 – artikel 2, stk. 2, litra d) – anvendelsesområde – direktiv (EU) 2016/681 – anvendelse af PNR-oplysninger om passagerer på flyvninger mellem Den Europæiske Union og tredjelande – mulighed for at inkludere oplysninger om passagerer på flyvninger inden for EU – automatisk behandling af disse oplysninger – opbevaringsperiode – bekæmpelse af terrorhandlinger og grov kriminalitet – gyldighed – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1 – national lovgivning, der udvider anvendelsen af PNR-systemet til at omfatte anden befordring inden for EU – fri bevægelighed inden for EU – chartret om grundlæggende rettigheder – artikel 4]	4
2022/C 340/06	Sag C-128/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — GSMB Invest GmbH & Co. KG mod Auto Krainer GesmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 1 og 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud]	6
2022/C 340/07	Sag C-134/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — IR mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Eisenstadt — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 1 og 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud – direktiv 1999/44/EF – forbruger køb og garantier i forbindelse hermed – artikel 3, stk. 2 – anordning installeret i forbindelse med en reparation af et køretøj]	7
2022/C 340/08	Sag C-145/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — DS mod Porsche Inter Auto GmbH & Co KG og Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 5, stk. 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud – forbrugerbeskyttelse – direktiv 1999/44/EF – forbruger køb og garantier i forbindelse hermed – artikel 2, stk. 2, litra d) – begrebet »varer, der har den beskaffenhed og brugbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til deres art« – køretøj, der er omfattet af en EF-typegodkendelse – artikel 3, stk. 6 – begrebet »uvæsentlig manglende overensstemmelse«]	8
2022/C 340/09	Sag C-159/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark (Traktatbrud – forordning (EU) nr. 1151/2012 – kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer – artikel 13 – anvendelse af den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB) »feta« som betegnelse for ost fremstillet i Danmark og bestemt til eksport til tredjelande – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde)	9

2022/C 340/10	Sag C-436/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juli 2022 — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) mod Consejería de Igualdad y Políticas Inclusivas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spanien) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF og 56 TEUF – rent intern situation – tjenesteydelser på det indre marked – direktiv 2006/123/EF – anvendelsesområde – artikel 2, stk. 2, litra j) – indgåelse af offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – begrebet »offentlig kontrakt« – artikel 74-77 – levering af personlige sociale bistandsydelser – aftaler om levering af tjenesteydelser indgået med private socialvirksomhedsenheder – udelukkelse af aktører, der driver virksomhed med vinding for øje – enhedens beliggenhed som udvælgelseskriterium]	10
2022/C 340/11	Sag C-500/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) — ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft mod Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH (Præjudiciel forelæggelse – internationale aftaler – jernbanetransport – konvention om internationale jernbanebefordringer (COTIF) – fælles regler for kontrakten om anvendelsen af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI) – artikel 4 – bindende retsregler – artikel 8 – infrastrukturforvalterens ansvar – artikel 19 – andre søgsmål – Domstolens kompetence – beskædigelser af operatørens lokomotiver efter en afsporing – leje af erstatningslokomotiver – infrastrukturforvalterens forpligtelse til at erstatte lejemkostningerne – kontrakt om udvidelse af parternes ansvar ved henvisning til national ret)	11
2022/C 340/12	Sag C-36/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juli 2022 — Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ligeledes benævnt De Scharrelderij) mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 1307/2013 – ordninger for direkte støtte – fælles regler – artikel 30, stk. 6, og artikel 50, stk. 2 – ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve for unge landbrugere – national forvaltningsmyndighed, der har afgivet urigtige oplysninger vedrørende kvalificeringen af en person som »ung landbruger« – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – erstatningssøgsmål støttet på tilsidesættelsen af det nationale retsprincip om beskyttelse af den berettigede forventning)	12
2022/C 340/13	Sag C-110/21 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juli 2022 — Universität Bremen mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA) (Appel – annullationssøgsmål – artikel 19 i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol – repræsentation af ikke-privilegerede sagsøgere i et direkte søgsmål ved Unionens retsinstanser – universitetsprofessor – professor ved det universitet, der er repræsenteret i forbindelse med denne sag, og som udøver funktioner som koordinator og gruppeleder for det projekt, der er genstand for tvisten – betingelse om uafhængighed – tilstedeværelsen af en direkte og personlig interesse i tvistens afgørelse)	12
2022/C 340/14	Sag C-722/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. maj 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra notario del Ilustre Colegio Notarial de Andalucía — Spanien) — Frontera Capital SARL (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 267 TEUF – notar – begrebet »ret« – kriterier – ingen tvist indbragt for det forelæggende organ – åbenbart afvisningsgrundlag)	13
2022/C 340/15	Sag C-25/22: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 14. juli 2022 — CM mod Finanzamt Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af begrundelse for nødvendigheden af at besvare de forelagte spørgsmål – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)	13
2022/C 340/16	Sag C-194/22 P: Appel iværksat den 4. marts 2022 af Magic Box Int. Toys SLU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 21. december 2021 i sag T-549/20, Magic Box Int. Toys mod EUIPO — KMA Concepts	14
2022/C 340/17	Sag C-233/22 P: Appel iværksat den 4. april 2022 af Meta Cluster GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 26. januar 2022 i sag T-233/21 — Meta Cluster GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	14
2022/C 340/18	Sag C-300/22 P: Appel iværksat den 3. maj 2022 af Govern d'Andorra til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 23. februar 2022 i sag T-806/19 — Govern d'Andorra mod EUIPO	14

2022/C 340/19	Sag C-319/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 11. maj 2022 — Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. mod Scania CV AB	15
2022/C 340/20	Sag C-329/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17. maj 2022 — Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie« mod IW	16
2022/C 340/21	Sag C-343/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. maj 2022 — PT mod VB	17
2022/C 340/22	Sag C-355/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Gent (Belgien) den 1. juni 2022 — BV Osteopathie Van Hauwermeiren mod Belgische Staat	17
2022/C 340/23	Sag C-358/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 1. juni 2022 — Bolloré logistics SA mod Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen og Bolloré Ports de Cherbourg SAS .	18
2022/C 340/24	Sag C-364/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 7. juni 2022 — J.B., S.B. og F.B. mod Forbundsrepublikken Tyskland	19
2022/C 340/25	Sag C-390/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad — Burgas (Bulgarien) den 14. juni 2022 — Obshtina Pomorie mod »Anchialo auto« OOD	20
2022/C 340/26	Sag C-407/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 20. juni 2022 — Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mod Manitou BF SA	20
2022/C 340/27	Sag C-408/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 20. juni 2022 — Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mod Bricolage Investissement France SA	21
2022/C 340/28	Sag C-426/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Törvényszék (Ungarn) den 28. juni 2022 — Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	21
2022/C 340/29	Sag C-444/22 P: Appel iværksat den 5. juli 2022 af Leon Leonard Johan Veen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 27. april 2022 i sag T-436/21, Veen mod Europol	22
2022/C 340/30	Sag C-445/22 P: Appel iværksat den 4 juli 2022 af Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE mod Kommissionen	23
2022/C 340/31	Sag C-458/22 P: Appel iværksat den 5. juli 2022 af Robert Roos m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 27. april 2022 i de forenede sager T-710/21, T-722/21 og T-723/21 Robert Roos m.fl. mod Europa-Parlamentet	24
2022/C 340/32	Sag C-479/22 P: Appel iværksat den 14. juli 2022 af OC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-384/20, OC mod Kommissionen	25
2022/C 340/33	Sag C-494/22 P: Appel iværksat den 22. juli 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. maj 2022 i sag T-151/20, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	25
Retten		
2022/C 340/34	Sag T-280/18: Rettens dom af 6. juli 2022 — ABLV Bank mod SRB (Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – Afviklingsinstansens afgørelse om ikke at vedtage nogen afviklingsordning – annullationssøgsmål – bebyrdende retsakt – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – delvis antagelse til realitetsbehandling – artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014 – den udstedende myndigheds kompetence – retten til at blive hørt – begrundelsespligt – proportionalitet – ligebehandling)	27

2022/C 340/35	Sag T-388/19: Rettens dom af 6. juli 2022 — Puigdemont i Casamajó og Comín i Oliveres mod Parlamentet (Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – Europa-Parlamentets formands afslag på at anerkende valgte kandidater som medlemmer af Parlamentet og på at tildele dem de dermed forbundne rettigheder – annullationssøgsmål – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – afvisning)	27
2022/C 340/36	Sag T-886/19: Rettens dom af 13. juli 2022 — Design Light & Led Made in Europe og Design Luce & Led Made in Italy mod Kommissionen (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – karteller – sektoren for LED-belysning – program for udstedelse af patentlicenser (Patent Licensing Program) – afgørelse om afvisning af en klage – artikel 7 i forordning (EF) nr. 773/2004 – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt – manglende EU-interesse – sandsynlighed for at kunne godtgøre, at der er sket en overtrædelse)	28
2022/C 340/37	Sag T-150/20: Rettens dom af 13. juli 2022 — Tartu Agro mod Kommissionen (Statsstøtte – landbrug – forpagtningsaftale vedrørende landbrugsjord i Estland – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – fordel – fastsættelse af markedsprisen – princippet om den private aktør – komplekse økonomiske vurderinger – domstolsprøvelse – hensyntagen til alle relevante forhold – forpligtelse til at udvise omhu)	29
2022/C 340/38	Sag T-179/20: Rettens dom af 6. juli 2022 — JP mod Kommissionen (Personalesag – almindelig udvælgelsesprøve – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatningsområdet (AD 7) – ikke opført på reservelisten – udvælgelseskomitéens sammensætning – stabilitet – åbenbart urigtigt skøn – ansvar)	29
2022/C 340/39	Sag T-246/20: Rettens dom af 6. juli 2022 — Aerospinning Master Franchising mod EUIPO — Mad Dogg Athletics (SPINNING) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket SPINNING – varemærket blevet til den almindelige betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken det er registreret – artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – den relevante kundekreds]	30
2022/C 340/40	Sag T-278/20: Rettens dom af 6. juli 2022 — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture og Ningbo Hi Tech Zone Tongcheng Auto Parts mod Kommissionen (Dumping – import af hjul af stål med oprindelse i Kina – indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told – artikel 17, stk. 4, og artikel 18 og 20 i forordning (EU) 2016/1036 – manglende samarbejde – de oplysninger, der er fremsendt til Kommissionen, er utilstrækkelige)	30
2022/C 340/41	Sag T-631/20: Rettens dom af 6. juli 2022 — MZ mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatningsområdet – begrænsning af valget af det andet sprog, der anvendes ved aflæggelse af prøverne – ikke opført på reservelisten – ulovlighedsindsigelse – formaliteten – forskelsbehandling på grund af sprog – de ledige stillingers særlige karakter – begrundelse – tjenestens interesse – proportionalitet)	31
2022/C 340/42	Sag T-681/20: Rettens dom af 6. juli 2022 — OC mod EU-Udenrigstjenesten (Ansvar – personalesag – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – indberetning af uregelmæssigheder – inspektionsrapport – forflyttelse – bebyrdende retsakter – adfærd, som ikke er udtryk for en afgørelse – overholdelse af kravene i forbindelse med den administrative procedure – beskyttelse af whistleblowere – vedtægtens artikel 22a – omsorgspligt – artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder – respekt for privatlivet – beskyttelse af personoplysninger)	32
2022/C 340/43	Sag T-20/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — VI mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 – ikke opført på reservelisten – ligebehandling – stabilitet i udvælgelseskomitéens sammensætning)	32
2022/C 340/44	Sag T-129/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – tjenestemænd – EU-Udenrigstjenestens ansatte – stilling som chef for Den Europæiske Unions delegation i Canada – stilling som direktør for Nordafrika og Mellemøsten – afslag på ansøgning)	33
2022/C 340/45	Sag T-250/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — Zdút mod EUIPO — Nehera m. fl. (nehera) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket NEHERA – absolut ugyldighedsgrund – ingen ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	33

2022/C 340/46	Sag T-251/21: Rettens dom af 13. juli 2022 — Tigercat International mod EUIPO — Caterpillar (Tigercat) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Tigercat – det ældre EU-figurmærke CAT – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	34
2022/C 340/47	Sag T-283/21: Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (TALIS) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket TALIS – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	35
2022/C 340/48	Sag T-284/21: Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (RENČKI HRAM) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket RENČKI HRAM – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	35
2022/C 340/49	Sag T-286/21: Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (RENŠKI HRAM) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket RENŠKI HRAM – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2007/1001]]	36
2022/C 340/50	Sag T-287/21: Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (SALATINA) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket SALATINA – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	37
2022/C 340/51	Sag T-288/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — ALO jewelry CZ mod EUIPO — Cartier International (ALove) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om registrering af EU-figurmærket ALove – det ældre internationale figurmærke LOVE – relativ registreringshindring – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	37
2022/C 340/52	Sag T-408/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — HB mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter – levering af tjenester i form af teknisk assistance til Det Øverste Juridiske Råd og de ukrainske myndigheder – uregelmæssigheder i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakterne – inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb – afgørelser, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF – kompetencen hos udstederen af retsakten – Unionens ansvar uden for kontraktforhold)	38
2022/C 340/53	Sag T-478/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — Les Éditions P. Amaury mod EUIPO — Golden Balls (BALLON D'OR) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket BALLON D'OR – reel brug af varemærket – delvis fortabelse – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug – bedømmelse af beviser – kvalificering af tjenesteydelserne]	39
2022/C 340/54	Sag T-664/21: Rettens dom af 6. juli 2022 — YF mod EFCA (Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset ansættelse – opsigelse af kontrakten – utilstrækkelig faglig indsats – åbenbart urigtigt skøn – princippet om god forvaltning)	39
2022/C 340/55	Sag T-125/22: Rettens dom af 27. juli 2022 — RT France mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – midlertidigt forbud mod udsendelse og suspension af tilladelserne til udsendelse af visse mediers indhold – opførelse på listen over de enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger – Rådets kompetence – ret til forsvar – ret til at blive hørt – ytrings- og informationsfrihed – proportionalitet – frihed til at oprette og drive egen virksomhed – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)	40
2022/C 340/56	Sag T-638/20: Rettens kendelse af 6. juli 2022 — JP mod Kommissionen (Annulations- og erstatningsøgsmål – personalesag – almindelig udvælgelsesprøve – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatning (AD 7) – ikke opført på reservelisten – litispændens – åbenbart afvisningsgrundlag)	41

2022/C 340/57	Sag T-203/21: Rettens kendelse af 14. juli 2022 — IN.PRO.DI mod EUIPO — Aiello (CAPRI) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	41
2022/C 340/58	Sag T-728/21: Rettens kendelse af 12. juli 2022 — LW mod Kommissionen (Personalesag – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	42
2022/C 340/59	Sag T-792/21: Rettens kendelse af 6. juli 2022 — ClientEarth mod Kommissionen (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – Århuskonventionen – forordning (EF) nr. 1367/2006 – konsekvens-analyserapport og andre dokumenter vedrørende et lovgivningsforslag på miljøområdet – stiltiende afslag på aktindsigt – udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	42
2022/C 340/60	Sag T-31/22: Rettens kendelse af 6. juli 2022 — Perez Lopes Pargana Calado mod Den Europæiske Unions Domstol (Offentlige tjenesteydelseskontrakter – tilbagetrækning af de anfægtede afgørelser – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	43
2022/C 340/61	Sag T-170/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 14. juli 2022 — Telefónica de España mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – transeuropæiske tjenester for telematik mellem administrationerne (TESTA) – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	43
2022/C 340/62	Sag T-345/22: Sag anlagt den 3. juni 2022 — Stöttingfjällets Miljöskyddsförening mod Kommissionen	44
2022/C 340/63	Sag T-381/22: Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)	45
2022/C 340/64	Sag T-382/22: Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)	46
2022/C 340/65	Sag T-383/22: Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)	47
2022/C 340/66	Sag T-384/22: Sag anlagt den 1. juli 2022 — Productos Ibéricos Calderón y Ramos mod EUIPO — Hijos de Rivera (ESTRELLA DE CASTILLA)	48
2022/C 340/67	Sag T-385/22: Sag anlagt den 24. juni 2022 — Carmeuse Holding mod Kommissionen	48
2022/C 340/68	Sag T-416/22: Sag anlagt den 1. juli 2022 — Fresenius Kabi Austria m.fl. mod Kommissionen	49
2022/C 340/69	Sag T-424/22: Sag anlagt den 11. juli 2022 — D'Agostino og Dafin mod ECB	50
2022/C 340/70	Sag T-430/22: Sag anlagt den 6. juli 2022 — Nordea Bank mod Afviklingsinstansen	52
2022/C 340/71	Sag T-436/22: Sag anlagt den 12. juli 2022 — Machková mod EUIPO — Aceites Almenara (ALMARA SOAP)	52
2022/C 340/72	Sag T-438/22: Sag anlagt den 13. juli 2022 — International British Education XXI mod EUIPO — Saint George's School (IBE ST. GEORGE'S)	53
2022/C 340/73	Sag T-452/22: Sag anlagt den 19. juli 2022 — Hofmeir Magnetics mod EUIPO — Healthfactories (Hofimag)	54
2022/C 340/74	Sag T-454/22: Sag anlagt den 22. juli 2022 — Sky mod EUIPO — Skyliners (SKYLINERS)	55
2022/C 340/75	Sag T-459/22: Sag anlagt den 21. juli 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Biolark (BIOLARK)	55
2022/C 340/76	Sag T-462/22: Sag anlagt den 20. juli 2022 — Millennium BCP Participações og BCP África mod Kommissionen	56
2022/C 340/77	Sag T-542/19: Rettens kendelse af 15. juli 2022 — FV mod Rådet	57

2022/C 340/78	Sag T-713/21: Rettens kendelse af 8. juli 2022 — Agentur für Globale Gesundheitsverantwortung mod EMA	57
2022/C 340/79	Sag T-40/22: Rettens kendelse af 13. juli 2022 — Dado Ceramica m.fl. mod EUIPO — Italcer (Tuile)	57
2022/C 340/80	Sag T-157/22: Rettens kendelse af 14. juli 2022 — Dahaen mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)	58
2022/C 340/81	Sag T-158/22: Rettens kendelse af 14. juli 2022 — Dehaen mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2022/C 340/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 326 af 29.8.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 318 af 22.8.2022

EUT C 311 af 16.8.2022

EUT C 303 af 8.8.2022

EUT C 294 af 1.8.2022

EUT C 284 af 25.7.2022

EUT C 276 af 18.7.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Den Italienske Republik og Comune di Milano mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-59/18 og C-182/18) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – Den Europæiske Unions organer, kontorer og agenturer – Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) – kompetence med hensyn til fastlæggelse af hjemstedet – artikel 341 TEUF – anvendelsesområde – afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet – Domstolens kompetence i henhold til artikel 263 TEUF – retsaktens ophavsmand og retlige karakter – manglende bindende retsvirkninger i Unionens retsorden)

(2022/C 340/02)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Den Italienske Republik (ved ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato C. Colelli, S. Fiorentino og G. Galluzzo) og Comune di Milano (ved avvocati M. Condinanzi, A. Neri og F. Sciaudone)

Intervenient til støtte for Comune di Milano: Regione Lombardia (ved avvocato M. Tamborino)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, J. Bauerschmidt, F. Florindo Gijón og E. Rebasti, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, M. Konstantinidis og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Den Italienske Republik, Comune di Milano og Rådet bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Regione Lombardia, Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Den Italienske Republik (sag C-106/19) og Comune di Milano (sag C-232/19) mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

(Forenede sager C-106/19 og C-232/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – regler for institutionerne – forordning (EU) 2018/1718 – fastlæggelse af hjemstedet for Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) i Amsterdam (Nederlandene) – artikel 263 TEUF – formaliteten – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – umiddelbart og individuelt berørt afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet med henblik på at fastlægge placeringen af hjemstedet for et agentur i Den Europæiske Union – manglende bindende virkninger i Unionens retsorden – Europa-Parlamentets beføjelser)

(2022/C 340/03)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato C. Colelli, S. Fiorentino og G. Galluzzo) (sag C-106/19) og Comune di Milano (ved avvocati J. Alberti, M. Condinanzi, A. Neri og F. Sciaudone) (sag C-232/19)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, J. Bauerschmidt, F. Florindo Gijón og E. Rebasti, som befuldmægtigede) og Europa-Parlamentet (ved I. Anagnostopoulou, A. Tamás og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, D. Nardi og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for den Europæiske Union og Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Den Italienske Republik, Rådet og Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger i sag C-106/19.
- 3) Comune di Milano, Rådet og Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger i sag C-232/19.
- 4) Kongeriget Nederlandene og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-743/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – regler for institutionerne – Den Europæiske Unions organer, kontorer og agenturer – Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA) – kompetence med hensyn til fastlæggelse af hjemstedet – artikel 341 TEUF – anvendelsesområde – afgørelse vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i tilknytning til en samling i Rådet – Domstolens kompetence i henhold til artikel 263 TEUF – retsaktens ophavsmand og retlige karakter – manglende bindende retsvirkninger i Unionens retsorden)

(2022/C 340/04)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved I. Anagnostopoulou, C. Biz og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, J. Bauerschmidt og E. Rebasti, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede), Den Tjekkiske Republik (ved L. Březinová, D. Czechová, K. Najmanová, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede), Kongeriget Danmark (ved M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen, J. Nymann-Lindegren og M. Søndahl Wolff, som befuldmægtigede), Irland (ved M. Browne, G. Hodge, A. Joyce og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af D. Fennelly, BL), Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og E.-M. Mamouna, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta og A. Gavela Llopis, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved A. Daly, A.-L. Desjonquères, E. Leclerc og T. Stehelin, som befuldmægtigede), Storhertugdømmet Luxembourg (ved A. Germeaux, C. Schiltz og T. Uri, som befuldmægtigede), Ungarn (ved M.Z. Fehér og K. Szijjártó, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, J.M. Hoogveld og J. Langer, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget), Den Slovakiske Republik (ved E.V. Drugda og B. Ricziová, som befuldmægtigede) og Republikken Finland (ved M. Pere, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Europa-Parlamentet og Rådet bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. juni 2022 — Ligue des droits humains mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-817/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – behandling af personoplysninger – passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) – forordning (EU) 2016/679 – artikel 2, stk. 2, litra d) – anvendelsesområde – direktiv (EU) 2016/681 – anvendelse af PNR-oplysninger om passagerer på flyvninger mellem Den Europæiske Union og tredjelande – mulighed for at inkludere oplysninger om passagerer på flyvninger inden for EU – automatisk behandling af disse oplysninger – opbevaringsperiode – bekæmpelse af terrorhandlinger og grov kriminalitet – gyldighed – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1 – national lovgivning, der udvider anvendelsen af PNR-systemet til at omfatte anden befordring inden for EU – fri bevægelighed inden for EU – chartret om grundlæggende rettigheder – artikel 4]

(2022/C 340/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ligue des droits humains

Sagsøgt: Conseil des ministres

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, litra d), og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som er fastsat i en national lovgivning, der tager sigte på at gennemføre bestemmelserne i både Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet i national ret, med hensyn til dels private operatørers behandling af oplysninger, dels offentlige myndigheders behandling af oplysninger, som alene eller ligeledes er omfattet af direktiv 2004/82 eller direktiv 2010/65. Denne forordning finder derimod ikke anvendelse på behandling af oplysninger som fastsat i en sådan lovgivning, der alene er omfattet af direktiv 2016/681, og som foretages af passageroplysningsenheden eller de kompetente myndigheder med henblik på de formål, som er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 2.
- 2) Eftersom en fortolkning af direktiv 2016/681 i lyset af artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikrer dette direktivs overensstemmelse med disse bestemmelser i chartret om grundlæggende rettigheder, har undersøgelsen af det andet til det fjerde og det sjette præjudicielle spørgsmål intet frembragt, der kan rejse tvivl om dette direktivs gyldighed.
- 3) Artikel 6 i direktiv 2016/681, sammenholdt med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der tillader behandling af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger), der er indsamlet i overensstemmelse med dette direktiv, til andre formål end dem, der udtrykkeligt er omhandlet i direktivets artikel 1, stk. 2.
- 4) Artikel 12, stk. 3, litra b), i direktiv 2016/681 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den myndighed, der er oprettet som passageroplysningsenhed, ligeledes har egenskab af kompetent national myndighed med bemyndigelse til at godkende videregivelsen af PNR-oplysningerne ved udløbet af seks månedersperioden efter videregivelsen af disse oplysninger til passageroplysningsenheden.
- 5) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2016/681, sammenholdt med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en generel dataopbevaringsperiode for PNR-oplysninger på fem år, der finder anvendelse uden forskel på alle flypassagerer, herunder på dem, med hensyn til hvilke hverken den forudgående vurdering som omhandlet i dette direktivs artikel 6, stk. 2, litra a), eventuelle kontroller foretaget i den seks månedersperiode, der er omhandlet i direktivets artikel 12, stk. 2, eller nogen anden omstændighed har afsløret, at der foreligger objektive forhold, som kan godtgøre en risiko i forbindelse med terrorhandlinger eller grov kriminalitet, der har en — i det mindste indirekte — objektiv forbindelse med luftbefordring af passagerer.
- 6) Direktiv 2004/82 skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på flyvninger, uanset om det er ruteflyvninger eller ikke-ruteflyvninger, der foretages af et luftfartsselskab, som flyver fra en medlemsstats område og med planlagt landing på en eller flere andre medlemsstats områder og uden mellemlandinger på et tredjeland område (flyvninger inden for EU).
- 7) EU-retten, herunder navnlig artikel 2 i direktiv 2016/681, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, TEU, artikel 67, stk. 2, TEUF og artikel 45 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for:
 - En national lovgivning, der, uden at den pågældende medlemsstat står over for en reel og aktuel eller forudsigelig terrortrussel, fastsætter et system, i henhold til hvilket luftfartsselskaber og rejseselskaber videregiver, og de kompetente myndigheder behandler, PNR-oplysninger vedrørende samtlige flyvninger inden for EU og transporter med andre midler inden for EU fra eller til denne medlemsstat eller gennem denne, med henblik på bekæmpelse af terrorhandlinger og grov kriminalitet. I en sådan situation skal anvendelsen af det system, der er indført ved PNR-direktivet, begrænses til at omfatte videregivelse og behandling af PNR-oplysninger for flyvninger og/eller transporter vedrørende bl.a. bestemte flyforbindelser eller rejseruter eller bestemte lufthavne, banegårde eller havne,

for hvilke der foreligger oplysninger, der kan begrunde denne anvendelse. Det tilkommer den pågældende medlemsstat at udvælge de pågældende flyvninger inden for EU og de transportere, der gennemføres med andre midler inden for EU, for hvilke sådanne oplysninger foreligger, og regelmæssigt foretage en ny vurdering af denne anvendelse i lyset af udviklingen i de forhold, der har begrundet valget af de pågældende flyvninger og transportere, med henblik på at sikre, at anvendelsen af dette system på disse flyvninger og/eller disse transportere altid er begrænset til det strengt nødvendige.

— En national lovgivning, der fastsætter et sådant system for videregivelse og behandling af de nævnte oplysninger med henblik på at forbedre grænsekontrollen og bekæmpe ulovlig indvandring.

- 8) EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national ret tidsmæssigt begrænser virkningerne af en ulovlighedserklæring, som det i henhold til national ret påhviler denne ret at afsige med hensyn til en national lovgivning, der pålægger luftfartsselskaber, jernbanetransportører og vejtransportsselskaber samt rejseselskaber at videregive PNR-oplysninger og foreskriver en behandling og opbevaring af disse oplysninger, som er uforenelig med PNR-direktivets bestemmelser, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, TEU, artikel 67, stk. 2, TEUF og artikel 7, 8 og 45 samt artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder. Spørgsmålet om antageligheden af beviser, der er fremskaffet på denne måde, henhører i overensstemmelse med princippet om medlemsstaternes procesautonomi under national ret, dog under overholdelse af bl.a. ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

(¹) EUT C 36 af 3.2.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — GSMB Invest GmbH & Co. KG mod Auto Krainer GesmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig)

(Sag C-128/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 1 og 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud]

(2022/C 340/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Auto Krainer GesmbH

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) [og] om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, sammenholdt med denne forordnings artikel 5, stk. 1, skal fortolkes således, at en anordning, der kun sikrer overholdelsen af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i den nævnte forordning, når den ydre temperatur befinder sig mellem 15 og 33 °C, og højden for kørslen er under 1 000 meter, udgør en »manipulationsanordning« som omhandlet i denne artikel 3, nr. 10).

- 2) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning, som kun sikrer overholdelsen af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i denne forordning, når den ydre temperatur befinder sig mellem 15 og 33 °C, og højden for kørslen er under 1 000 meter, ikke kan være omfattet af den undtagelse til forbuddet mod anvendelse af sådanne anordninger, der er fastsat i denne bestemmelse, alene af den grund, at denne anordning bidrager til at skåne dele, såsom ventilen til udstødningsgasrecirkulationen, EGR-køleren og dieselpartikelfilteret, medmindre det godtgøres, at den nævnte anordning er strengt nødvendig for at undgå en umiddelbar risiko for beskadigelse af motoren eller havari, som er forårsaget af et funktionssvigt i en af disse dele, af en så alvorlig karakter, at denne risiko i forbindelse med kørslen af køretøjet, der er udstyret med den nævnte anordning, medfører en konkret fare. En manipulationsanordning, der under normale kørselsforhold skal fungere størstedelen af året, for at motoren beskyttes mod beskadigelse eller havari, og for at køretøjets driftssikkerhed er sikret, kan under alle omstændigheder ikke være omfattet af undtagelsen i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007.

(¹) EUT C 271 af 17.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — IR mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Eisenstadt — Østrig)

(Sag C-134/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 3, nr. 10) – artikel 5, stk. 1 og 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud – direktiv 1999/44/EF – forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed – artikel 3, stk. 2 – anordning installeret i forbindelse med en reparation af et køretøj]

(2022/C 340/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Eisenstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IR

Sagsøgt: Volkswagen AG

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) [og] om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, sammenholdt med denne forordnings artikel 5, stk. 1, skal fortolkes således, at en anordning, der kun sikrer overholdelsen af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i den nævnte forordning, når den ydre temperatur befinder sig mellem 15 og 33 °C, og højden for kørslen er under 1 000 meter, udgør en »manipulationsanordning« som omhandlet i denne artikel 3, nr. 10).
- 2) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning, som kun sikrer overholdelsen af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i denne forordning, når den ydre temperatur befinder sig mellem 15 og 33 °C, og højden for kørslen er under 1 000 meter, ikke kan være omfattet af den undtagelse til forbuddet mod anvendelse af sådanne anordninger, der er fastsat i denne bestemmelse, alene af den grund, at denne anordning tilsigter at beskytte EGR-ventilen, medmindre det godtgøres, at den nævnte anordning er strengt nødvendig for at undgå

en umiddelbar risiko for beskadigelse af motoren eller havari, som er forårsaget af et funktionssvigt i denne del, af en så alvorlig karakter, at den i forbindelse med kørslen af køretøjet, der er udstyret med den nævnte anordning, medfører en konkret fare. En manipulationsanordning, der under normale kørselsforhold skal fungere størstedelen af året, for at motoren beskyttes mod beskadigelse eller havari, og køretøjets driftssikkerhed er sikret, kan under ingen omstændigheder være omfattet af undtagelsen i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007.

- 3) Artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning nr. 715/2007, sammenholdt med denne forordnings artikel 3, nr. 10), skal fortolkes således, at den omstændighed, at en manipulationsanordning som omhandlet i sidstnævnte bestemmelse er blevet installeret efter ibrugtagningen af et køretøj ved en afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed, er irrelevant med henblik på at vurdere, om brugen af denne anordning er forbudt i medfør af denne artikel 5, stk. 2.

(¹) EUT C 271 af 17.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. juli 2022 — DS mod Porsche Inter Auto GmbH & Co KG og Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-145/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EF) nr. 715/2007 – typegodkendelse af motorkøretøjer – artikel 5, stk. 2 – manipulationsanordning – motorkøretøjer – dieselmotor – emissionsbegrænsningssystem – software installeret i motorstyringscomputeren – ventil til udstødningssgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – forbud mod anvendelse af manipulationsanordninger, der reducerer effektiviteten af emissionsbegrænsningssystemer – artikel 5, stk. 2, litra a) – undtagelse til dette forbud – forbrugerbeskyttelse – direktiv 1999/44/EF – forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed – artikel 2, stk. 2, litra d) – begrebet »varer, der har den beskaffenhed og brugbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til deres art« – køretøj, der er omfattet af en EF-typegodkendelse – artikel 3, stk. 6 – begrebet »uvæsentlig manglende overensstemmelse«]

(2022/C 340/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DS

Sagsøgte: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG og Volkswagen AG

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at et motorkøretøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs-køretøjer (Euro 5 og Euro 6), [og] om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ikke har den beskaffenhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente, såfremt dette køretøj, selv om det er omfattet af en EF-typegodkendelse, der er i kraft, og som derfor kan anvendes på vej, er udstyret med en manipulationsanordning, hvis anvendelse er forbudt i medfør af denne forordnings artikel 5, stk. 2.

- 2) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning, der navnlig kun sikrer overholdelsen af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i denne forordning, når den ydre temperatur ligger mellem 15 og 33 °C, kun kan være begrundet i medfør af denne bestemmelse på den betingelse, at det godtgøres, at denne anordning er strengt nødvendig for at undgå en umiddelbar risiko for beskadigelse af motoren eller havari, som er forårsaget af et funktionssvigt i en del af udstødningsrecirkulationssystemet af en så alvorlig karakter, at denne risiko i forbindelse med kørslen af køretøjet, der er udstyret med den nævnte anordning, medfører en konkret fare. En manipulationsanordning, der under normale kørselsforhold skal fungere størstedelen af året, for at motoren beskyttes mod beskadigelse eller havari, og for at køretøjets driftssikkerhed er sikret, kan under alle omstændigheder ikke være omfattet af undtagelsen i artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007.
- 3) Artikel 3, stk. 6, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at en manglende overensstemmelse, der består i, at der i et køretøj findes en manipulationsanordning, hvis anvendelse er forbudt i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 715/2007, ikke kan kvalificeres som »uvæsentlig«, selv såfremt forbrugeren, hvis det antages, at denne havde haft kendskab til denne anordnings eksistens og funktionsmåde, ikke desto mindre ville have købt dette køretøj.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-159/20) (¹)

(Traktatbrud – forordning (EU) nr. 1151/2012 – kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer – artikel 13 – anvendelse af den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB) »feta« som betegnelse for ost fremstillet i Danmark og bestemt til eksport til tredjelande – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde)

(2022/C 340/09)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis, I. Naglis og U. Nielsen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark (ved M.P. Brøchner Jespersen, J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff og L. Teilgård, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Helleniske Republik (ved E.-E. Krompa, E. Leftheriotou, E. Tsaousi og A.-E. Vasilopoulou, som befuldmægtigede) og Republikken Cypern (ved V. Christoforou og E. Zachariadou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Danmark har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ved at undlade at hindre eller standse danske mejeriers anvendelse af den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB) »feta« til at betegne ost, der ikke opfylder varespecifikationen for denne BOB.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Danmark.
- 3) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

- 4) Kommissionen bærer en femtedel af sine egne omkostninger.
- 5) Den Helleniske Republik og Republikken Cypern bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juli 2022 — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) mod Consejería de Igualdad y Políticas Inclusivas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spanien)

(Sag C-436/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF og 56 TEUF – rent intern situation – tjenesteydelser på det indre marked – direktiv 2006/123/EF – anvendelsesområde – artikel 2, stk. 2, litra j) – indgåelse af offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – begrebet »offentlig kontrakt« – artikel 74-77 – levering af personlige sociale bistandsydelser – aftaler om levering af tjenesteydelser indgået med private socialvirksomhedsenheder – udelukkelse af aktører, der driver virksomhed med vinding for øje – enhedens beliggenhed som udvælgelseskræterium]

(2022/C 340/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE)

Sagsøgt: Consejería de Igualdad y Políticas Inclusivas

Konklusion

- 1) Artikel 76 og 77 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der forbeholder private nonprofit-enheder muligheden for gennem et udbud for afgivelse af deres tilbud at indgå aftaler, i henhold til hvilke disse enheder leverer personlige sociale bistandsydelser til gengæld for godtgørelsen af de omkostninger, de afholder, uanset den anslåede værdi af disse tjenesteydelser, selv om disse enheder ikke opfylder kravene i artikel 77, for så vidt som den retlige og kontraktmæssige ramme, hvorunder disse enheders virksomhed udøves, for det første rent faktisk bidrager til et socialt formål samt til forfølgelsen af formålene om solidaritet og budgetmæssig effektivitet, som denne lovgivning er støttet på, og for det andet, at gennemsigtighedsprincippet, således som det bl.a. er præciseret i direktivets artikel 75, er overholdt.
- 2) Artikel 76 i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den økonomiske aktørs placering i den lokalitet, hvor tjenesteydelserne skal leveres, i forbindelse med tildelingen af en offentlig kontrakt om sociale tjenesteydelser som omhandlet i bilag XIV til dette direktiv udgør et kriterium for udvælgelsen af økonomiske aktører, der har forrang i forhold til en undersøgelse af disses tilbud.

(¹) EUT C 423 af 7.12.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) — ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft mod Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Sag C-500/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – internationale aftaler – jernbanetransport – konvention om internationale jernbanebefordringer (COTIF) – fælles regler for kontrakten om anvendelsen af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI) – artikel 4 – bindende retsregler – artikel 8 – infrastrukturforvalterens ansvar – artikel 19 – andre søgsmål – Domstolens kompetence – beskadigelser af operatørens lokomotiver efter en afsporing – leje af erstatningslokomotiver – infrastrukturforvalterens forpligtelse til at erstatte lejeomkostningerne – kontrakt om udvidelse af parternes ansvar ved henvisning til national ret)

(2022/C 340/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Sagsøgt: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at fortolke artikel 4, artikel 8, § 1, litra b), og artikel 19, § 1, i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, med overskriften »Fælles regler for kontrakten om anvendelsen af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI)«, når den forelægges en sag i overensstemmelse med artikel 267 TEUF.
- 2) Artikel 8, § 1, litra b), i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, skal fortolkes således, at infrastrukturforvalterens ansvar for materiel skade ikke omfatter de udgifter, som jernbanevirksomheden har afholdt for leje af erstatningslokomotiver i reparationsperioden for de beskadigede lokomotiver.
- 3) Artikel 4 og artikel 19, § 1, i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, skal fortolkes således, at kontraktparterne kan udvide deres ansvar ved at foretage en generel henvisning til national ret, hvorefter omfanget af infrastrukturforvalterens ansvar udvides, og hvor dette ansvar er betinget af culpa.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juli 2022 — Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ligeledes benævnt De Scharrelderij) mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-36/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) nr. 1307/2013 – ordninger for direkte støtte – fælles regler – artikel 30, stk. 6, og artikel 50, stk. 2 – ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve for unge landbrugere – national forvaltningsmyndighed, der har afgivet urigtige oplysninger vedrørende kvalificeringen af en person som »ung landbruger« – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – erstatningssøgsmål støttet på tilsidesættelsen af det nationale retsprincip om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2022/C 340/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ligeledes benævnt De Scharrelderij)

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Konklusion

EU-retten, og særligt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, skal fortolkes således, at EU-retten og dette princip ikke er til hinder for, at en borger i medfør af det princip om beskyttelse af den berettigede forventning, der er anerkendt i national ret, og alene i henhold til denne ret, opnår erstatning for en skade, der følger af den urigtige fortolkning, som en national myndighed har givet af en præcis bestemmelse i EU-retten, forudsat at denne erstatning ikke svarer til tildelingen af en fordel, der er i strid med EU-retten, ikke belaster Den Europæiske Unions budget og ikke kan medføre fordrejning af konkurrencevilkårene mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juli 2022 — Universität Bremen mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA)

(Sag C-110/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – annullationssøgsmål – artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – repræsentation af ikke-privilegerede sagsøgere i et direkte søgsmål ved Unionens retsinstanser – universitetsprofessor – professor ved det universitet, der er repræsenteret i forbindelse med denne sag, og som udøver funktioner som koordinator og gruppeleder for det projekt, der er genstand for tvisten – betingelse om uafhængighed – tilstedeværelsen af en direkte og personlig interesse i tvistens afgørelse)

(2022/C 340/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Universität Bremen (ved professor C. Schmid)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA) (ved V. Canetti og S. Payan-Lagrou, som befuldmægtigede, bistået af advocaat R. van der Hout og Rechtsanwalt C. Wagner)

Konklusion

- 1) Kendelsen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2020, Universität Bremen mod REA (T-660/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:633), ophæves.
- 2) Sag T-660/19 hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes

⁽¹⁾ EUT C 182 af 10.5.2021.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. maj 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra notario del Ilustre Colegio Notarial de Andalucía — Spanien) — Frontera Capital SARL

(Sag C-722/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 267 TEUF – notar – begrebet »ret« – kriterier – ingen tvist indbragt for det forelæggende organ – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2022/C 340/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Notario del Ilustre Colegio Notarial de Andalucía

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frontera Capital SARL

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af notario del Ilustre Colegio Notarial de Andalucía (notar ved notarkammeret i Andalusien, Spanien) ved afgørelse af 25. november 2021 afvises.

⁽¹⁾ Indgivelsesdato: 25.11.2021.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 14. juli 2022 — CM mod Finanzamt Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig)

(Sag C-25/22) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af begrundelse for nødvendigheden af at besvare de forelagte spørgsmål – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2022/C 340/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CM

Sagsøgt: Finanzamt Österreich

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager, Østrig) ved afgørelse af 31. december 2021 afvises.

(¹) Dato for indlevering 10.1.2022.

Appel iværksat den 4. marts 2022 af Magic Box Int. Toys SLU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 21. december 2021 i sag T-549/20, Magic Box Int. Toys mod EUIPO — KMA Concepts

(Sag C-194/22 P)

(2022/C 340/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Magic Box Int. Toys SLU (ved abogado J.L. Rivas Zurdo)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og KMA Concepts Ltd.

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 7. juni 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Magic Box Int. Toys bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 4. april 2022 af Meta Cluster GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 26. januar 2022 i sag T-233/21 — Meta Cluster GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-233/22 P)

(2022/C 340/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Meta Cluster GmbH (ved Rechtsanwalt H. Baumann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 15. juli 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Meta Cluster GmbH bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 3. maj 2022 af Govern d'Andorra til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 23. februar 2022 i sag T-806/19 — Govern d'Andorra mod EUIPO

(Sag C-300/22 P)

(2022/C 340/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Govern d'Andorra (ved abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolens vicepræsident har ved kendelse af 12. maj 2022 fastslået, at appellen afvises, og at Govern d'Andorra bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 11. maj 2022 —
Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. mod Scania CV AB**

(Sag C-319/22)

(2022/C 340/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Sagsøgt: Scania CV AB

Præjudicielle spørgsmål

I. Omfatter bestemmelsen i artikel 61, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) 2018/858 ⁽¹⁾, hvorefter

»[o]plysningerne præsenteres på en let tilgængelig måde i form af datasæt, der er maskinlæsbare, og som kan behandles elektronisk«,

samtligte reparations- og vedligeholdelsesinformationer som omhandlet i forordningens artikel 3, nr. 48), **eller** er denne bestemmelse begrænset til såkaldte reservedelsinformationer (»dele af køretøjet, [...] som kan udskiftes med reservedele«) som omhandlet i punkt 6.1 i bilag X til forordningen?

II. Skal artikel 61, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) 2018/858, hvorefter oplysningerne skal præsenteres

»på en let tilgængelig måde i form af datasæt, der er maskinlæsbare, og som kan behandles elektronisk«,

og artikel 61, stk. 2, andet afsnit, hvorefter oplysningerne for andre uafhængige aktører end reparatører

»[også] gives [...] i et maskinlæsbart format, der kan behandles elektronisk med almindeligt tilgængelige IT-værktøjer og software, og som gør det muligt for uafhængige aktører at udføre den opgave, der er forbundet med deres virksomhed, i forsyningskæden på eftermarkedet«,

fortolkes således, at fabrikanten kun opfylder sine forpligtelser i denne forbindelse derved, at den pågældende

1. gør oplysningerne tilgængelige via internettet gennem en maskinstyret forespørgsel via en databasegrænseflade med mulighed for at downloade resultaterne, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende på et websted kun giver mulighed for en manuel søgning og begrænser forespørgselsresultatet til det synlige indhold på skærmsider

og

2. gør det muligt at søge efter alle oplysninger i databasen, der er knyttet til den pågældendes køretøjsidentifikationsnumre (VIN) ved hjælp af disse VIN, som han stiller til rådighed på en særskilt liste, og uafhængigt heraf

— også ved hjælp af andre kriterier til identifikation af køretøjer som omhandlet i punkt 6.1, tredje afsnit, i bilag X til forordningen

— samt ved hjælp af de øvrige af fabrikanten anvendte begreber for kategorier (f.eks. kategorier af komponenter, reservedele, reparations- og vedligeholdelsesvejledninger og tekniske illustrationer) og andre poster i databasen i vilkårlige sammenstillinger

eller er det tilstrækkeligt, at fabrikanten udelukkende tilbyder søgningen som individuel forespørgsel ved hjælp af VIN for et enkelt, konkret køretøj, uden samtidig at stille en aktuel liste over alle VIN for sine køretøjer til rådighed

og

3. stiller disse datasæt til rådighed i filer, hvis format er beregnet til direkte elektronisk (videre-)behandling af de modtagne datasæt, med angivelse af den relevante beskrivelse af datasættet (for tekster og tabeller), **eller** er det tilstrækkeligt, at det er muligt at udlæse det rene skærmindhold i et vilkårligt almindeligt filformat som f.eks. en pdf-fil?

III. Udgør artikel 61, stk. 1, i forordning (EU) 2018/858 en retlig forpligtelse som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), i databeskyttelsesforordningen, som påhviler bilfabrikanter, og som begrundet udleveringen af VIN henholdsvis informationer knyttet til VIN til uafhængige aktører som andre dataansvarlige som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30.5.2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT 2018, L 151, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17. maj 2022 — Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie« mod IW

(Sag C-329/22)

(2022/C 340/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie«

Kassationsindstævnt: IW

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 29, stk. 3, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 (¹) af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (herefter »forordning [EU] nr. 1305/2013«) fortolkes således, at den tillader en national retsforskrift såsom artikel 11, stk. 5 (tidligere stk. 4), i Naredba No. 4 ot 24.2.2015 za prilagane na mjarka 11 »Biologitjno zemedelie« ot Programata za razvitie na selskite rajoni za perioda 2014-2020 (bekendtgørelse nr. 4 af 24.2.2015 om anvendelsen af foranstaltning 11 »Økologisk landbrug« under programmet for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020), som begrænser muligheden for økonomisk støtte til økologisk produktion under omlægningen til en periode, der ikke overskrider de minimale omlægningsperioder i henhold til artikel 36, stk. 1, artikel 37, stk. 1, og artikel 38 i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 (²) af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 29, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) nr. 1305/2013 da fortolkes således, at medlemsstaterne har beføjelse til ved lovgivning at fastlægge en maksimal periode for ydelse af støtte til omlægning til økologisk landbrug alene på grundlag af produktionstypen og ikke på grundlag af de særlige omstændigheder ved det enkelte konkrete tilfælde?

3. Hvorledes skal formuleringen »medlemsstaterne [kan] fastlægge en kortere indledende periode svarende til omlægningsperioden« (artikel 29, stk. 3, [andet] punktum, i forordning [EU] nr. 1305/2013) fortolkes? Anvendes begreberne »indledende periode« og »omlægningsperiode« synonymt, eller har de forskellige betydninger?
4. Skal formuleringen »medlemsstaterne [kan] fastlægge en kortere indledende periode svarende til omlægningsperioden« i artikel 29, stk. 3, [andet] punktum, i forordning (EU) nr. 1305/2013 fortolkes således, at der kan ansøges om og ydes støtte til aktiviteter vedrørende »omlægning« til økologisk landbrug i forbindelse med hele foranstaltningen »økologisk landbrug« for en kortere periode end den, der fremgår af forordningens artikel 29, stk. 3, første punktum, eller således, at der i forbindelse med den samlede forpligtelse til at drive »økologisk landbrug« er en indledende periode for aktiviteter under omlægningen til økologisk landbrug?

(¹) EUT 2013, L 347, s. 487.

(²) EUT 2008, L 250, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. maj 2022 —
PT mod VB**

(Sag C-343/22)

(2022/C 340/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellat: PT

Sagsøger og indstævnt: VB

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 34, nr. 2), i Luganokonventionen af 30. oktober 2007 om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »Luganokonventionen«) (¹) fortolkes således, at stævningen i et søgsmål med påstand om betaling af en fordring, som anlægges efter en forudgående udstedelse af et schweizisk betalingspåbud (Zahlungsbefehl), uden at der er nedlagt påstand om, at den indsigelse, som er blevet rejst over for betalingspåbuddet (Rechtsvorschlag), forkastes, udgør det indledende processkrift i sagen?

(¹) EUT 2009, L 147, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen
afdeling Gent (Belgien) den 1. juni 2022 — BV Osteopathie Van Hauwermeiren mod Belgische Staat**

(Sag C-355/21)

(2022/C 340/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BV Osteopathie Van Hauwermeiren

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Domstolens dom af 8. april 1976 i sag 43/75, Defrenne mod SABENA ⁽¹⁾ fortolkes således, at denne dom giver en national ret en selvstændig beføjelse til — af egen drift og uden at anmode om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF — på grundlag af en rent national bestemmelse at opretholde virkningerne, i forhold til fortiden, af en national ordning med momsfrigørelse for lægegering og dertil knyttede erhverv, som den samme ret (efter i samme sag at have forelagt Domstolen tre anmodninger om præjudiciel afgørelse efter artikel 267 TEUF, som Domstolen besvarede med dom i sag C-597/17 ⁽²⁾ af 27.6.2019) har kvalificeret som uforenelig med EU-retten og delvis har annulleret, hvorved den har opretholdt virkningerne af den EU-stridige nationale bestemmelse i forhold til fortiden og på denne måde fuldstændigt har afskåret de afgiftspligtige fra tilbagebetaling af den i strid med EU-retten opkrævede moms?
- 2) Kan en national ret — selvstændigt og uden at anmode om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF — opretholde virkningerne, i forhold til fortiden, af en national bestemmelse, der er fundet at være i strid med momsdirektivet, med en generel henvisning til »bydende retssikkerhedsbetragtninger med hensyn til samtlige de interesser, som gør sig gældende, offentlige såvel som private« og en hævdet »praktisk umulighed for efterfølgende at tilbagebetale den med urette opkrævede moms til aftagerne af leveringer eller tjenesteydelser fra en afgiftspligtig person eller for efterfølgende at kræve betaling af moms fra disse aftagere, der retsstridigt ikke er blevet opkrævet, navnlig når det drejer sig om et stort antal ikke nærmere identificerede personer, eller hvor de afgiftspligtige ikke råder over et regnskabssystem, der gør det muligt efterfølgende at identificere de pågældende leveringer og tjenesteydelser og disses værdi«, når de afgiftspligtige personer end ikke får mulighed for at godtgøre, at der foreligger en sådan »praktisk umulighed«?

⁽¹⁾ EU:C:1976:56.

⁽²⁾ EU:C:2019:544.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 1. juni 2022 —
Bolloré logistics SA mod Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette
régionale des douanes et droits indirects de Caen og Bolloré Ports de Cherbourg SAS**

(Sag C-358/22)

(2022/C 340/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Bolloré logistics SA

Kassationsindstævnte: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen og Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 195, 217 og 221 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter ⁽²⁾, fortolkes således, at en toldmyndighed ikke kan kræve, at en solidarisk hæftende kautionist betaler en toldskyld, så længe toldafgifterne ikke er blevet forskriftsmæssigt meddelt debitor?
- 2) a) Indebærer overholdelsen af retten til forsvar, bl.a. retten til at fremsætte bemærkninger forud for enhver bebyrdende retsakt, hvilken ret er et grundlæggende princip i EU-retten, at en toldmyndighed, når toldskyldneren ikke betaler inden for den fastsatte frist, og toldskylden derfor opkræves hos kautionisten, forudgående skal give kautionisten mulighed for faktisk at fremsætte sine synspunkter med hensyn til de forhold, som myndigheden agter at lægge til grund for sin afgørelse om at afkræve kautionisten betaling?
- b) Kan den omstændighed, at toldskyldneren selv har fået mulighed for faktisk at fremsætte sine synspunkter inden meddelelsen om toldafgifterne, påvirke besvarelsen af det andet spørgsmål, litra a)?

- c) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende, hvilken afgørelse er da den for kautionisten bebyrdende afgørelse, forud for hvilken der skal findes en fase med kontradiktoriske udvekslinger: Toldmyndighedens afgørelse om at bogføre toldafgifterne og underrette toldskyldneren om dem, eller afgørelsen om at afkræve kautionisten betaling?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 324, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 7. juni 2022 — J.B., S.B. og F.B. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-364/22)

(2022/C 340/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Minden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: J.B., S.B. og F.B

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 33, stk. 2, litra d), i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en fornyet ansøgning om international beskyttelse skal afvises, uanset om den pågældende ansøger efter afvisningen af en ansøgning om international beskyttelse og før indgivelsen af en fornyet ansøgning om international beskyttelse er vendt tilbage til sit oprindelsesland?
- 2) Gør det i forbindelse med besvarelsen af det første spørgsmål en forskel, om den pågældende ansøger er blevet udsendt til sit oprindelsesland eller er vendt frivilligt tilbage dertil?
- 3) Skal artikel 33, stk. 2, litra d), i direktiv 2013/32/EU fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at afvise en fornyet ansøgning om international beskyttelse, hvis der ved afgørelsen om den tidligere ansøgning ganske vist ikke blev truffet afgørelse om tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus, men der blev foretaget en prøvelse af forbuddene mod udsendelse, og denne prøvelse indholdsmæssigt er sammenlignelig med en prøvelse af tildelingen af subsidiær beskyttelsesstatus?
- 4) Er prøvelsen af forbuddene mod udsendelse og prøvelsen af tildelingen af subsidiær beskyttelsesstatus sammenlignelige, hvis det ved prøvelsen af forbuddene mod udsendelse kumulativt skulle prøves, om den pågældende ansøger i den stat, hvortil vedkommende skal udvises, er udsat for
 - a) en konkret risiko for tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - b) en risiko for dødsstraf eller henrettelse,
 - c) en risiko for overtrædelse af konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (Den Europæiske Menneskerettighedskonvention — EMRK) eller
 - d) en betydelig konkret risiko for helbred, liv eller frihed
eller om den pågældende
 - e) som en del af civilbefolkningen er udsat for en betydelig individuel risiko for helbred og liv i forbindelse med en international eller intern væbnet konflikt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad — Burgas (Bulgarien) den 14. juni 2022 — Obshtina Pomorie mod »Anchialo auto« OOD

(Sag C-390/22)

(2022/C 340/25)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad — Burgas

Parter i hovedsagen

Appellant: Obshtina Pomorie

Indstævnt: »Anchialo auto« OOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾, at en medlemsstat ved nationale retsfor skrifter eller interne bestemmelser indfører yderligere krav og begrænsninger, som ikke er fastsat i denne forordning, vedrørende betaling af kompensation til en transportvirksomhed for opfyldelsen af en offentlig serviceforpligtelse?
- 2) Tillader artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 1370/2007 betaling af kompensation til transportvirksomheden for opfyldelsen af en offentlig serviceforpligtelse, såfremt de parametre, som kompensationen beregnes ud fra, ikke forinden er blevet opstillet i en kontrakt om offentlig trafikbetjening, men i generelle regler, og den økonomiske nettovirkning eller størrelsen på den skyldige kompensation er blevet bestemt i henhold til den procedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1370/2007?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 20. juni 2022 —
Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mod Manitou BF SA**

(Sag C-407/22)

(2022/C 340/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Sagsøgt: Manitou BF SA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til dommen af 2. september 2015 *Groupe Steria SCA* (C-386/14), i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af

integrationsordningen, hvis de var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der — på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern — ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 20. juni 2022 —
Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mod Bricolage Investissement France SA**

(Sag C-408/22)

(2022/C 340/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Sagsøgt: Bricolage Investissement France SA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til dommen af 2. september 2015 *Groupe Steria SCA* (C-386/14), i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af integrationsordningen, hvis de var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der — på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern — ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Törvényszék (Ungarn) den 28. juni 2022 —
Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-426/22)

(2022/C 340/28)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sole-Mizo Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten, herunder navnlig artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«), effektivitetsprincippet, ækvivalensprincippet, princippet om direkte virkning og proportionalitetsprincippet samt Domstolens dom af 23. april 2020 i de forenede sager Sole-Mizo og Dalmandi Mezőgazdasági (C-13/18 og C-126/18) (herefter »dommen i sagen Sole-Mizo og Dalmandi Mezőgazdasági«), under omstændigheder, hvor renter af det overskydende fradragsberettigede [moms]beløb (herefter »momsrenter«), som ikke har kunnet søges tilbagebetalt på grund af »betingelsen om betalt modydelse«, i henhold til medlemsstatens lovgivning beregnes ved anvendelse af en rentesats, som uomtvistet dækker den kortfristede lånerente på pengemarkedet, og som fastsættes på grundlag af centralbankens basisrentesats med tillæg af to procentpoint, i forbindelse med momsangivelsesperioden, således at disse renter påløber fra dagen efter indgivelsen af den momsangivelsesblanket, hvorpå den afgiftspligtige person har angivet et overskydende momsbeløb, som skal overføres til den følgende afgiftsperiode på grund af betingelsen om »betalt modydelse«, og frem til den sidste dag for indgivelse af den næste momsangivelse, fortolkes således, at en medlemsstats praksis som den i den foreliggende sag omtvistede, hvorefter det — ud over momsrenterne — ikke er tilladt at tilskrive renter med henblik på at kompensere den afgiftspligtige for den pengeforringelse af det pågældende beløb, der sker over tid efter den nævnte angivelsesperiode og indtil den effektive betaling af renterne, er i strid hermed?
- 2) Såfremt det foregående præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal den i det pågældende spørgsmål nævnte EU-ret samt dommen i sagen Sole-Mizo og Dalmandi Mezőgazdasági da fortolkes således, at det er foreneligt hermed, at en national ret fastsætter den rentesats, der skal finde anvendelse på pengeforringelsen, til inflationsraten?
- 3) Skal den i det første præjudicielle spørgsmål nævnte EU-ret samt dommen i sagen Sole-Mizo og Dalmandi Mezőgazdasági fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter der ved beregningen af pengeforringelsens størrelse ligeledes tages hensyn til den omstændighed, at den pågældende afgiftspligtige person frem til opfyldelsen af betingelsen om »betalt modydelse«, dvs. indtil betalingen af modydelsen for varen eller tjenesteydelsen foreligger, rådede over den betalte modydelse og den respektive afgift, og det ligeledes — ud over den inflationsrate, der blev registreret i pengeforringelsesperioden — vurderes, hvor længe den afgiftspligtige person var afskåret fra momsen (ikke kunne søge om tilbagebetaling heraf)?

⁽¹⁾ EFT 2006, L 347, s. 1.

**Appel iværksat den 5. juli 2022 af Leon Leonard Johan Veen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 27. april 2022 i sag T-436/21, Veen mod Europol**

(Sag C-444/22 P)

(2022/C 340/29)

Processprog: slovakisk

Parter

Appellant: Leon Leonard Johan Veen (ved advokat M. Mandzák)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Retten pålægges at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er baseret på i alt fire appellanbringender. Retten foretog en urigtig retlig vurdering og en urigtig anvendelse af de materielle retsregler, navnlig for så vidt angår sagsøgtens ansvar for skaden og dennes forpligtelse til at behandle personoplysninger i forbindelse med krydskontroller. Retten fastslog ligeledes med urette, at der ikke forelå årsagsforbindelse mellem sagsøgtens adfærd og den skadevoldende begivenhed, og den gav ikke en tilstrækkelig begrundelse for den appellerede dom.

Appel iværksat den 4 juli 2022 af Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE mod Kommissionen

(Sag C-445/22 P)

(2022/C 340/30)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (ved advokaterne N. Korogiannakis, I. Dryllerakis og E. Rantos)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (EU:T:2022:268) ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i forbindelse med den foreliggende sag udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat følgende anbringende:

Appellanbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som Retten fastslog, at foranstaltning 2 (2008-statsgarantien) tildelte appellanten en fordel.

Ifølge appellanten begik Retten flere retlige fejl, da den fastslog, at foranstaltning 2 (2008-statsgarantien) tildelte appellanten en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Appellanten har navnlig gjort gældende, at Rettens konklusion for det første er behæftet med en fejlagtig vurdering af garantimeddelelsens punkt 3.2., litra d), og for det andet foretager en fejlagtig fordeling af bevisbyrden mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat i strid med Domstolens praksis.

Endvidere er konklusionen i den appellerede dom støttet på helt utilstrækkelige oplysninger, der ikke vedrører perioden før tildelingen af foranstaltning 2, hvilket er i strid med det af Domstolen i dom af 26. marts 2020 i sag C-244/18 P, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE mod Europa-Kommissionen, fastslåede.

Endelig har appellanten gjort gældende, at denne konklusion udelukkende er støttet på en negativ formodning, som lægger til grund, at der ikke foreligger oplysninger, der gør det muligt at drage en modsat konklusion, uden at der er andre forhold, som positivt kan godtgøre, at der foreligger en sådan fordel.

Appel iværksat den 5. juli 2022 af Robert Roos m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 27. april 2022 i de forenede sager T-710/21, T-722/21 og T-723/21 Robert Roos m.fl. mod Europa-Parlamentet

(Sag C-458/22 P)

(2022/C 340/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Robert Roos m.fl. (ved avocat P. de Bandt samt avocates M.R. Gherghinaru og V. Heinen)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og IC m.fl.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 og 2 i domskonklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 27. april 2022 i de forenede sager T-710/21, T-722/21 og T-723/21, ophæves.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen, herunder advokatudgifter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for deres appel har appellanterne fremsat to anbringender.

Første anbringende om en retlig fejl som følge af et manglende gyldigt retsgrundlag for den anfægtede beslutning

Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at artikel 25, stk. 2, i Europa-Parlamentets forretningsorden udgjorde et gyldigt retsgrundlag dels for at begrænse adgangen til Europa-Parlamentets bygninger til personer med gyldige digitale EU-covidcertifikater, dels for at begrunde behandlingen af appellanternes meget følsomme personoplysninger. Den appellerede dom tilsidesætter således følgende lovbestemmelser og almindelige retlige principper: i) chartrets artikel 8 og artikel 52, stk. 1 og 3, ii) artikel 7 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, iii) artikel 2 i Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF, Euratom af 28. september 2005 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽¹⁾, iv) artikel 5, stk. 2, i forordning 2018/1725 ⁽²⁾, v) forpligtelsen til at begrunde Rettens domme i henhold til artikel 36 og artikel 53, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, vi) det almindelige retlige princip om parallelitet i formkravene og vii) princippet om retsreglernes hierarki.

Det andet anbringende om en retlig fejl i form af tilsidesættelse af princippet om formålsbegrænsning i forbindelse med behandling af personoplysninger og af legalitetsprincippet

Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at Europa-Parlamentet er berettiget til at behandle personoplysningerne i appellanternes nationale covidcertifikater med henblik på at begrænse adgangen til Europa-Parlamentets bygninger, selv om dette formål ikke er fastsat i belgisk og fransk ret. Retten begik også en retlig fejl, da den fastslog, at Europa-Parlamentets behandling af personoplysninger er omfattet af undtagelsen i artikel 6 i forordning 2018/1725.

Herved tilsidesætter den appellerede dom følgende lovbestemmelser og almindelige principper: i) artikel 4, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 5 og 6 i forordning 2018/1725, og ii) forpligtelsen til at begrunde Rettens domme i henhold til artikel 36 og artikel 53, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

⁽¹⁾ EUT 2005, L 262, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

Appel iværksat den 14. juli 2022 af OC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-384/20, OC mod Kommissionen

(Sag C-479/22 P)

(2022/C 340/32)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: OC (ved dikigoros I. Ktenidis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2022 i sag T-384/20, OC mod Europa-Kommissionen (ECLI:EU:T:2022:273), ophæves.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Kommissionen tilpligtes af betale sagsomkostningerne, såvel i appelsagen som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende tre anbringender.

- 1) **Første Anbringende.** Fejlagtig fortolkning af artikel 3, nr. 1), i forordning 2018/1725 ⁽¹⁾ for så vidt angår dels begrebet »identificerbar« fysisk person, dels begrebet midler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse til at identificere en fysisk person, og urigtig gengivelse af beviser vedrørende den omstændighed, at en given person har identificeret appellanten
- 2) **Andet anbringende:** Fejlagtig fortolkning af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 883/2013 ⁽²⁾ og af chartrets artikel 48, stk. 1, sammenholdt med EMRK's artikel 6, stk. 2, for så vidt angår rækkevidden af uskyldsformodningen.
- 3) **Tredje anbringende:** Urigtig gengivelse af beviset vedrørende en tilsidesættelse af retten til god forvaltning i henhold til chartrets artikel 41.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11.9.2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).

Appel iværksat den 22. juli 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. maj 2022 i sag T-151/20, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag C-494/22 P)

(2022/C 340/33)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne, T. Materne og P. Němečková, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Belgien og Republikken Polen.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i konklusionen i dommen fra Den Europæiske Unions Ret af 11. maj 2022, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (T-151/20, EU:T:2022:281), ophæves.
- Europa-Kommissionen frifindes i sag T-151/20, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse angående de dele af anbringenderne, som endnu ikke er blevet undersøgt.
- Såfremt Domstolen afsiger endelig dom i nærværende sag, tilpligtes Den Tjekkiske Republik at betale de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Den Europæiske Unions Ret og Domstolen, eller, såfremt sagen hjemvises til Retten, udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to appelanbringender.

1. Første anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 6, stk. 3, litra b), og artikel 17, stk. 2 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000⁽¹⁾ af 22. maj 2000, som ændret.

Retten begik i den forbindelse en retlig fejl ved fortolkningen af forordningens artikel 6, stk. 3, da den fastslog, at bogføringen af de beløb, der svarer til de fordringer, der er fastsat i forordningens artikel 2, på konto B, blot var en bogføringstransaktion, og at fristen for denne bogføring derfor ikke skal regnes fra den dato, hvor fordringerne skulle have været fastlagt, men fra den dato, hvor den kompetente tjekkiske myndighed faktisk fastlagde disse fordringer.

Som følge heraf begik Retten endvidere en retlig fejl, da den fandt, at Den Tjekkiske Republik kunne gøre brug af muligheden for at blive fritaget fra pligten til at betale det omtvistede beløb til Kommissionen på grundlag af forordningens artikel 17, stk. 2 (anbringende vedrørende den appellerede doms præmis 85-93).

2. Andet anbringende om, at Retten også begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 2, stk. 1, og 17, stk. 1, i forordning nr. 1150/2000, sammenholdt med artikel 217, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2913/92⁽²⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og artikel 325 TEUF, som kræver, at medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, for så vidt som den fandt, at Den Tjekkiske Republik ikke havde fastlagt den omhandlede toldskyld for sent, selv om den ikke havde foretaget denne handling i dagene efter, at den repræsentant for de tjekkiske toldmyndigheder, som deltog i det kontrolbesøg, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) gennemførte i Laos i november 2007, var vendt tilbage (anbringende vedrørende den appellerede doms præmis 94-126).

Retten begik således en fejl ved vurderingen af den retlige ramme, idet den fandt, at Den Tjekkiske Republik inden for denne ramme kunne afvente, at OLAF fremlagde beviserne fra kontrolbesøget (og derved ikke opfyldte forpligtelsen til at konstatere, at der for Unionen var opstået en fordring på egne indtægter), hvilket er til skade for Unionens finansielle interesser. Retten burde have fortolket den anvendelige EU-ret således, at Den Tjekkiske Republik i medfør af princippet om rettidig omhu var forpligtet til straks efter, at dens repræsentant var vendt tilbage fra kontrolbesøget, at anmode OLAF om de beviser, der blev indsamlet under dette besøg, hvilket ville have gjort det muligt for republikken at konstatere, at der for Unionen var opstået en fordring på egne indtægter, i dagene efter, at den tjekkiske repræsentant var vendt tilbage fra kontrolbesøget i Laos.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1).

⁽²⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

RET TEN

Rettens dom af 6. juli 2022 — ABLV Bank mod SRB

(Sag T-280/18) ⁽¹⁾

(Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – afviklingsprocedure, som finder anvendelse, hvis en enhed er nødlidende eller er forventeligt nødlidende – Afviklingsinstansens afgørelse om ikke at vedtage nogen afviklingsordning – annulationssøgsmål – bebyrdende retsakt – søgsmålsinteresse – søgsmålskompetence – delvis antagelse til realitetsbehandling – artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014 – den udstedende myndigheds kompetence – retten til at blive hørt – begrundelsespligt – proportionalitet – ligebehandling)

(2022/C 340/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ABLV Bank AS (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) (ved J. De Carpentier, E. Muratori og H. Ehlers, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas Andrés og solicitor B. Heenan)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved R. Ugena, A. Witte og A. Lefterov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, ABLV Bank AS, nedlagt påstand om annullation af afgørelser truffet den 23. februar 2018 af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) om ikke at vedtage afviklingsordninger for kreditinstitutterne ABLV Bank AS og ABLV Bank Luxembourg SA i henhold til artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Konklusion

- 1) Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) frifindes.
- 2) ABLV Bank AS bærer sine egne omkostninger og betaler de af Afviklingsinstansen afholdte omkostninger.
- 3) Den Europæiske Centralbank (ECB) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Puigdemont i Casamajó og Comín i Oliveres mod Parlamentet

(Sag T-388/19) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – Europa-Parlamentets formands afslag på at anerkende valgte kandidater som medlemmer af Parlamentet og på at tildele dem de dermed forbundne rettigheder – annulationssøgsmål – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – afvisning)

(2022/C 340/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgien) og Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (ved advokaterne P. Bekaert, G. Boye og S. Bekaert samt B. Emmerson, QC)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görnitz, T. Lukácsi og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgerne har i henhold til artikel 263 TEUF anlagt søgsmål med påstand om annullation dels af Europa-Parlamentets formands instruks af 29. maj 2019, hvorved formanden meddelte dem afslag på at gøre brug af den modtagelses- og bistandstjeneste, der tilbydes kommende medlemmer af Europa-Parlamentet, samt på at tildele dem midlertidig akkreditering, dels af Europa-Parlamentets formands afslag på at anerkende sagsøgerne som medlemmer af Europa-Parlamentet, som fremgår af skrivelsen af 27. juni 2019.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger, herunder i sagerne T-388/19 R, C-646/19 P(R) og T-388/19 R RENV.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.

Retten dom af 13. juli 2022 — Design Light & Led Made in Europe og Design Luce & Led Made in Italy mod Kommissionen

(Sag T-886/19) (¹)

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – karteller – sektoren for LED-belysning – program for udstedelse af patentlicenser (Patent Licensing Program) – afgørelse om afvisning af en klage – artikel 7 i forordning (EF) nr. 773/2004 – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt – manglende EU-interesse – sandsynlighed for at kunne godtgøre, at der er sket en overtrædelse)

(2022/C 340/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Design Light & Led Made in Europe (Milano, Italien) og Design Luce & Led Made in Italy (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Maresca, D. Maresca og S. Pelleriti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Ernst, C. Sjödin og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Signify Holding BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokaterne R. Snelders, R. Lepetska og N. Van Belle)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med søgsmålet, der er støttet på artikel 263 TEUF, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 7805 final af 25. oktober 2019 om afvisning af deres klage over overtrædelser af artikel 101 TEUF eller 102 TEUF, der angiveligt er begået af Koninklijke Philips NV (sag AT.39913 — LED).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Design Light & Led Made in Europe og Design Luce & Led Made in Italy betaler sagsomkostningerne.
- 3) Signify Holding BV bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 61 af 24.2.2020.

Rettens dom af 13. juli 2022 — Tartu Agro mod Kommissionen(Sag T-150/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – landbrug – forpagtningsaftale vedrørende landbrugsjord i Estland – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – fordel – fastsættelse af markedsprisen – princippet om den private aktør – komplekse økonomiske vurderinger – domstolsprøvelse – hensyntagen til alle relevante forhold – forpligtelse til at udvise omhu)

(2022/C 340/37)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Tartu Agro AS (Tartu, Estland) (ved advokaterne T. Järviste, T. Kaurov, M. Valberg og M. Peetsalu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og E. Randvere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Tartu Agro AS, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 252 final af 24. januar 2020 om statsstøtte SA.39182 (2017/C) (ex 2017/NN) (ex 2014/CP) — Påstået ulovlig støtte til AS Tartu Agro.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2016) 252 final af 24. januar 2020 om statsstøtte SA.39182 (2017/C) (ex 2017/NN) (ex 2014/CP) — Påstået ulovlig støtte til AS Tartu Agro, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Tartu Agro AS, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 25.5.2020.

Rettens dom af 6. juli 2022 — JP mod Kommissionen(Sag T-179/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – almindelig udvælgelsesprøve – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatningsområdet (AD 7) – ikke opført på reservelisten – udvælgelseskomitéens sammensætning – stabilitet – åbenbart urigtigt skøn – ansvar)

(2022/C 340/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JP (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand, D. Milanowska og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af afgørelsen af 10. december 2019, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 efter fornyet vurdering afslog at opføre sagsøgerens navn på reservelisten for den pågældende udvælgelsesprøve, dels om erstatning for det tab, som hun hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) JP betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 209 af 22.6.2020.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Aerospinning Master Franchising mod EUIPO — Mad Dogg Athletics (SPINNING)

(Sag T-246/20) (¹)

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket SPINNING – varemærket blevet til den almindelige betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken det er registreret – artikel 51, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – den relevante kundekreds]

(2022/C 340/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aerospinning Master Franchising s. r. o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat K. Labalestra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mad Dogg Athletics, Inc. (Venice, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat J. Steinberg)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 369/2019-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aerospinning Master Franchising s. r. o. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture og Ningbo Hi Tech Zone Tongcheng Auto Parts mod Kommissionen

(Sag T-278/20) (¹)

(Dumping – import af hjul af stål med oprindelse i Kina – indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told – artikel 17, stk. 4, og artikel 18 og 20 i forordning (EU) 2016/1036 – manglende samarbejde – de oplysninger, der er fremsendt til Kommissionen, er utilstrækkelige)

(2022/C 340/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Kina) og Ningbo Hi Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Kina) (ved advokaterne K. Adamantopoulos og P. Billiet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med deres søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/353 af 3. marts 2020 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af hjul af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 65, s. 9).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd og Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 6.7.2020.

Rettens dom af 6. juli 2022 — MZ mod Kommissionen

(Sag T-631/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatningsområdet – begrænsning af valget af det andet sprog, der anvendes ved aflæggelse af prøverne – ikke opført på reservelisten – ulovlighedsindsigelse – formaliteten – forskelsbehandling på grund af sprog – de ledige stillingers særlige karakter – begrundelse – tjenestens interesse – proportionalitet)

(2022/C 340/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: MZ (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand, D. Milanowska og A.-C. Simon, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen af 10. december 2019, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 efter fornyet vurdering afslog at opføre sagsøgerens navn på reservelisten med henblik på ansættelse af administratorer i lønklasse AD 7 inden for beskatningsområdet.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 10. december 2019, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 efter fornyet vurdering afslog at opføre MZ's navn på reservelisten med henblik på ansættelse af administratorer i lønklasse AD 7 inden for beskatningsområdet, annulleres.
- 2) Europa-Kommission betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Rettens dom af 6. juli 2022 — OC mod EU-Udenrigstjenesten(Sag T-681/20) ⁽¹⁾

(Ansvar – personalesag – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – indberetning af uregelmæssigheder – inspektionsrapport – forflyttelse – bebyrdende retsakter – adfærd, som ikke er udtryk for en afgørelse – overholdelse af kravene i forbindelse med den administrative procedure – beskyttelse af whistleblowere – vedtægtens artikel 22a – omsorgspligt – artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder – respekt for privatlivet – beskyttelse af personoplysninger)

(2022/C 340/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OC (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 270 TEUF anlagt søgsmål med påstand om erstatning for den skade, som hun hævder at have lidt som følge af de handlinger, som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) har foretaget, og den adfærd, som den har udvist.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) betaler OC 10 000 EUR i erstatning for det af OC lidt ikke-økonomiske tab.
- 2) I øvrigt frifindes EU-Udenrigstjenesten.
- 3) EU-Udenrigstjenesten bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af OC afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — VI mod Kommissionen(Sag T-20/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 – ikke opført på reservelisten – ligebehandling – stabilitet i udvælgelseskomitéens sammensætning)

(2022/C 340/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VI (ved advokaterne D. Rovetta og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand, D. Milanowska og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation for det første af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AD/363/18 om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten, for det andet af samme udvælgelseskomitées afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang af den oprindelige afgørelse, for det tredje af Kommissionens afgørelse af 20. august 2019 om afslag på sagsøgerens klage, for det fjerde af meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 af 11. oktober 2018, som blev afholdt med henblik på at oprette to reservelister, som Kommissionen kan anvende ved ansættelse af nye administratorer (AD 7) inden for områderne for told og beskatning, og for det femte af reservelisten for udvælgelsesprøven, dels om erstatning for den skade, der angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der efter fornyet gennemgang blev truffet den 27. februar 2020 af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 om ikke at opføre VI's navn på reservelisten for denne udvælgelsesprøve, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-129/21) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – EU-Udenrigstjenestens ansatte – stilling som chef for Den Europæiske Unions delegation i Canada – stilling som direktør for Nordafrika og Mellemøsten – afslag på ansøgning)

(2022/C 340/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede, bistået af M. Troncoso Ferrer og F.-M. Hislaire)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 270 TEUF anlagt søgsmål med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) den 17. april 2020, hvorved EU-Udenrigstjenesten meddelte afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som direktør for Nordafrika og Mellemøsten (stillingsopslag 2020/48), og af afgørelsen af 6. juli 2020, hvorved EU-Udenrigstjenesten meddelte afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som chef for Den Europæiske Unions delegation i Canada (stillingsopslag 2020/134).

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) frifindes.
- 2) Jean-Marc Colombani betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 182 af 10.5.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Zdút mod EUIPO — Nehera m. fl. (nehera)

(Sag T-250/21) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket NEHERA – absolut ugyldighedsgrund – ingen ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 340/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ladislav Zdút (Bratislava, Slovakiet) (ved advokat Y. Echevarría García)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Isabel Nehera (Sutton, Ontario, Canada), Jean-Henri Nehera (Burnaby, British Columbia, Canada) og Natacha Sehnal, (Montferrier-sur-Lez, Frankrig) (ved advokat W. Woll)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. marts 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1216/2020-2).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 10. marts 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1216/2020-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ladislav Zdút afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.
- 3) Isabel Nehera, Jean-Henri Nehera og Natacha Sehnal bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 13. juli 2022 — Tigercat International mod EUIPO — Caterpillar (Tigercat)

(Sag T-251/21) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Tigercat – det ældre EU-figurmærke CAT – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2022/C 340/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tigercat International Inc. (Cambridge, Ontario, Canada) (ved advokaterne B. Führmeyer og E. Matthes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Georgieva, D. Gája og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Caterpillar Inc. (Peoria, Illinois, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Renck og S. Petivlasova)

Sagens genstand

Med et søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag 16/2020-2) vedrørende en indsigelsessag mellem intervenienten og sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tigercat International Inc. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 263 af 5.7.2021.

Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (TALIS)(Sag T-283/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket TALIS – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 340/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenien) (ved advokat U. Pogačnik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenien) (ved advokat J. Sibirčič)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 888/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 888/2020-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler Edvin Pejovičs omkostninger i forbindelse med denne sag og i sagen for appelkammeret.
- 4) ETA živilska industrija d.o.o. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (RENČKI HRAM)(Sag T-284/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket RENČKI HRAM – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 340/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenien) (ved advokat U. Pogačnik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenien) (ved advokat J. Sibirčič)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1050/2020-4).

Konklusion

1. Afgørelsen truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1050/2020-4) annulleres.
2. I øvrigt frifindes EUIPO.
3. EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler Edvin Pejovičs omkostninger i forbindelse med denne sag og i sagen for appelkammeret.
4. ETA živilska industrija d.o.o. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (RENŠKI HRAM)

(Sag T-286/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket RENŠKI HRAM – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2007/1001]]

(2022/C 340/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenien) (ved advokat U. Pogačnik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenien) (ved advokat J. Sibičič)

Sagens genstand

Med et søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 679/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 679/2020-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Edvin Pejovič har afholdt i forbindelse med denne sag og i sagen for appelkammeret.
- 4) ETA živilska industrija d.o.o. bærer egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Retten dom af 13. juli 2022 — Pejovič mod EUIPO — ETA živilska industrija (SALATINA)(Sag T-287/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket SALATINA – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2022/C 340/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenien) (ved advokat U. Pogačnik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenien) (ved advokat J. Sibirčič)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 263 TEUF anlagt sag med påstand om annullation og ændring af afgørelsen truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 889/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 23. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 889/2020-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Edvin Pejovič afholdte omkostninger i den foreliggende sag og i sagen for appelkammeret.
- 4) ETA živilska industrija d.o.o. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Retten dom af 6. juli 2022 — ALO jewelry CZ mod EUIPO — Cartier International (ALove)(Sag T-288/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om registrering af EU-figurmærket ALove – det ældre internationale figurmærke LOVE – relativ registreringshindring – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 340/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ALO jewelry CZ s. r. o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat K. Čermák)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cartier International AG (Steinhausen, Schweiz) (ved advokat A. Zalewska)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 18. marts 2021 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2679/2019-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) ALO jewelry CZ s. r. o betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — HB mod Kommissionen

(Sag T-408/21) (¹)

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter – levering af tjenester i form af teknisk assistance til Det Øverste Juridiske Råd og de ukrainske myndigheder – uregelmæssigheder i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakterne – inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb – afgørelser, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF – kompetencen hos udstederen af retsakten – Unionens ansvar uden for kontraktforhold)

(2022/C 340/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HB (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med dette søgsmål nedlagt påstand dels i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2021) 3339 final af 5. maj 2021 vedrørende inddrivelse af en fordring på 4 241 507,00 EUR mod sagsøgeren i henhold til kontrakten med referencenummer TACIS/2006/101-510 og af Kommissionens afgørelse C(2021) 3340 final af 5. maj 2021 vedrørende inddrivelse af en fordring på 1 197 055,86 EUR mod sagsøgeren i henhold til kontrakten med referencenummer CARDS/2008/166-429, dels i henhold til artikel 268 TFUE om tilbagebetaling af alle beløb, der eventuelt er blevet opkrævet af Europa-Kommissionen på grundlag af de nævnte afgørelser, med tillæg af morarenter til den sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank (ECB), forhøjet med syv procentpoint, samt om betaling af en symbolsk erstatning på 1 EUR, med forbehold for forhøjelse, for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2021) 3339 final af 5. maj 2021 vedrørende inddrivelse af en fordring på 4 241 507,00 EUR mod HB og Kommissionens afgørelse C(2021) 3340 final af 5. maj 2021 vedrørende inddrivelse af en fordring på 1 197 055,86 EUR mod HB, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) HB og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 338 af 23.8.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — Les Éditions P. Amaury mod EUIPO — Golden Balls (BALLON D'OR)(Sag T-478/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket BALLON D'OR – reel brug af varemærket – delvis fortabelse – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug – bedømmelse af beviser – kvalificering af tjenesteydelserne]

(2022/C 340/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og M. Laborde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Chylińska og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Golden Balls Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor M. Hawkins og advokaterne T. Dolde og V. Pati)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 7. juni 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1073/2020-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 7. juni 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1073/2020-4) annulleres, for så vidt som den stadfæstede annullationsafdelingens afgørelse, hvorved varemærket blev erklæret ugyldigt for »underholdningsvirksomhed«, »fjernsynsunderholdning« og »organisering af konkurrencer (underholdning)«, der henhører under klasse 41 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 20.9.2021.

Rettens dom af 6. juli 2022 — YF mod EFCA(Sag T-664/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset ansættelse – opsigelse af kontrakten – utilstrækkelig faglig indsats – åbenbart urigtigt skøn – princippet om god forvaltning)

(2022/C 340/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YF (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) (ved S. Steele, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) den 18. februar 2021, hvorved sagsøgerens tidsubegrænsede kontrakt blev opsagt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) frifindes.
- 2) YF betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 502 af 13.12.2021.

Retten dom af 27. juli 2022 — RT France mod Rådet

(Sag T-125/22) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine – midlertidigt forbud mod udsendelse og suspension af tilladelserne til udsendelse af visse mediers indhold – opførelse på listen over de enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger – Rådets kompetence – ret til forsvar – ret til at blive hørt – ytrings- og informationsfrihed – proportionalitet – frihed til at oprette og drive egen virksomhed – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)

(2022/C 340/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne E. Piwnica og M. Nguyen Chanh)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Lejeune, R. Meyer og S. Emmerechts, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, M. Van Regemorter og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede), Republikken Estland (ved N. Grünberg og M. Kriisa, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères, J.L. Carré, W. Zemanita og T. Stéhelin, som befuldmægtigede), Republikken Letland (ved K. Pommere, J. Davidoviča, I. Hūna, D. Ciemiņa og V. Borodīneca, som befuldmægtigede), Republikken Litauen (ved K. Dieninis og V. Kazlauskaitė-Svenčionienė, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna og A. Miłkowska, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved D. Calleja Crespo, V. Di Bucci, J.-F. Brakeland og M. Carpus Carcea, som befuldmægtigede) og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (ved F. Hoffmeister, L. Havas og M.A. De Almeida Veiga, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/351 af 1. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2022, L 65, s. 5), og af Rådets forordning (EU) 2022/350 af 1. marts 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2022, L 65, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) RT France bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Kongeriget Belgien, Republikken Estland, Den Franske Republik, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Polen, Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 148 af 4.4.2022.

Rettens kendelse af 6. juli 2022 — JP mod Kommissionen(Sag T-638/20) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål – personalesag – almindelig udvælgelsesprøve – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 med henblik på ansættelse af administratorer inden for beskatning (AD 7) – ikke opført på reservelisten – litispændens – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2022/C 340/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JP (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Milanowska og T. Lilamand, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 270 TEUF anlagt søgsmål med påstand dels om annullation af afgørelsen af 10. december 2019, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/363/18 efter fornyet vurdering afslog at opføre hende på reservelisten over de ansøgere, der havde bestået den pågældende udvælgelsesprøve, dels om erstatning for det tab, som hun hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) JP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

Rettens kendelse af 14. juli 2022 — IN.PRO.DI mod EUIPO — Aiello (CAPRI)(Sag T-203/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2022/C 340/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: IN.PRO.DI — Inghirami produzione distribuzione SpA (Milano, Italien) (ved advokat V. Piccarreta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Antonino Aiello (Napoli, Italien) (ved advokat L. Manna)

Sagens genstand

Med søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. februar 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 49/2020-1).

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.

2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens kendelse af 12. juli 2022 — LW mod Kommissionen

(Sag T-728/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – uforholdent at træffe afgørelse)

(2022/C 340/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LW (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Hohenecker og T. Lilamand, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 8. januar 2021, hvorved sagsøgeren blev flyttet til en anden stilling inden for den samme enhed, og om, i fornødent omfang, annullation af Kommissionens afgørelse af 29. juli 2021 om afslag på den klage over den førstnævnte afgørelse, der blev indgivet i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) LW bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 10.1.2022.

Rettens kendelse af 6. juli 2022 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-792/21) ⁽¹⁾

(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – Århuskonventionen – forordning (EF) nr. 1367/2006 – konsekvensanalyserapport og andre dokumenter vedrørende et lovgivningsforslag på miljøområdet – stiltiende afslag på aktindsigt – udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget – uforholdent at træffe afgørelse)

(2022/C 340/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor F. Logue)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og A. Spina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 263 TEUF anlagt sag med påstand om annullation af Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 12. oktober 2021 om afslag på den genfremsatte begæring om aktindsigt i flere dokumenter vedrørende et EU-lovgivningsforslag om bæredygtig virksomhedsledelse.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 84 af 21.2.2022.

Rettens kendelse af 6. juli 2022 — Perez Lopes Pargana Calado mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-31/22) (¹)

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter – tilbagetrækning af de anfægtede afgørelser – uforholdent at træffe afgørelse)

(2022/C 340/60)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Ana Teresa Perez Lopes Pargana Calado (Lissabon, Portugal) (ved advokat M. Marques Matias)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og Á. Almendros Manzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål, der i det væsentlige er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Den Europæiske Unions Domstols afgørelser om at afslå hendes ansøgninger om at deltage i udbuddet vedrørende oversættelse af juridiske tekster fra bestemte af Den Europæiske Unions officielle sprog til portugisisk.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Domstolen bærer sine egne omkostninger og betaler Ana Teresa Perez Lopes Pargana Calados omkostninger.

(¹) EUT C 158 af 11.4.2022.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 14. juli 2022 — Telefónica de España mod Kommissionen

(Sag T-170/22 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – transeuropæiske tjenester for telematik mellem administrationerne (TESTA) – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2022/C 340/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Telefónica de España, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne F. González Díaz og J. Blanco Carol samt barrister P. Stuart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. André og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF nedlagt påstand for det første om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 21. januar 2022 vedrørende udbud DIGIT/A 3/PR/2019/010, med overskriften »Transeuropæiske tjenester for telematik mellem administrationerne (TESTA)«, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at virksomhedens bud ikke var blevet antaget inden for rammerne af udbudsproceduren og om den forestående indgåelse af en kontrakt med den valgte tilbudsgiver, og for det andet om, at Kommissionen pålægges at udsætte underskrivelsen af denne kontrakt.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Kendelsen af 1. april 2022, Telefónica de España mod Kommissionen (T-170/22 R), ophæves.
- 3) Det er ufornødent at træffe afgørelse vedrørende selskabet BT Global Services Belgium BV's begæring om intervention.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes med undtagelse af de omkostninger, som er blevet afholdt af selskabet BT Global Services Belgium BV. Dette sidstnævnte selskab betaler omkostningerne inden for rammerne af sin begæring om intervention.

Sag anlagt den 3. juni 2022 — Stöttingfjällets Miljöskyddsförening mod Kommissionen

(Sag T-345/22)

(2022/C 340/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stöttingfjällets Miljöskyddsförening (Lycksele, Sverige) (ved Barrister-at-Law G. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse om afvisning af sagsøgerens anmodning af 15. december 2021 om at foretage en intern prøvelse, som sagsøgeren blev gjort bekendt med ved skrivelse af 1. april 2022, annulleres med den begrundelse, at den er i strid med traktaterne.
- Endvidere, eller subsidiært, fastslås det, at Kommissionen ulovligt har undladt at handle i henhold til artikel 265 TEUF, efter at den ved sagsøgerens skrivelse af 15. december 2021 blev opfordret hertil, og/eller har undladt at tage stilling til sagsøgerens klage i skrивelsen.
- Det fastslås, at i de tilfælde, hvor Sveriges integrerede nationale energi- og klimaplan fra januar 2020 (herefter »den svenske nationale energi- og klimaplan«) ikke opfylder kravene i Århuskonventionen, har Kommissionen foretaget en ulovlig vurdering og/eller vedtagelse og/eller offentliggørelse heraf, og at planen derfor er i strid med EU-retten og folkeretten og/eller er ulovlig.
- Det fastslås, at i de tilfælde, hvor alvorlige tilsidesættelser af miljøretten er fortsat og stadig finder sted, har Kommissionen ikke opfyldt sine positive forpligtelser i medfør af EU-retten og folkeretten til at træffe de nødvendige og passende foranstaltninger med henblik på at håndtere og/eller afhjælpe den omstændighed, at den svenske nationale energi- og klimaplan ikke opfylder kravene i Århuskonventionen.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾ ikke gennemfører Århuskonventionens bestemmelser, herunder dennes artikel 7, og at den som følge heraf ikke opfylder kravene i EU-miljøretten og den internationale miljøret og derfor er ulovlig.
- Det fastslås — under hensyntagen til den omstændighed, at de nationale energi- og klimaplaner, og navnlig den svenske nationale energi- og klimaplan, ikke opfylder kravene i Århuskonventionen — at Kommissionens undladelse af at opfylde sine forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/1999 udgør en tilsidesættelse af denne forordning, en tilsidesættelse af konventionen og ligeledes en tilsidesættelse af Kommissionens positive forpligtelser i medfør af traktaterne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens afgørelse, som blev sendt til sagsøgeren ved skrivelse af 1. april 2022, bør annulleres. Ved skrivelse af 15. december 2021 indsendte sagsøgeren en anmodning til Kommissionen. Kommissionen vurderede i sit svar på sagsøgerens anmodning, som blev sendt ved ovennævnte skrivelse, at sagsøgerens svar skulle afvises. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens afgørelse i den henseende er grundlæggende forkert, samlet set udgør en tilsidesættelse af EU-miljøretten og den internationale miljøret, og udgør en tilsidesættelse af traktaterne. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sine positive forpligtelser i henhold til traktaterne og folkeretten, herunder artikel 3, 6 og 7 i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen). Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede afgørelse fra Kommissionen har tilsidesat den afledte EU-ret, herunder artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006^(?). Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens afgørelse er i strid med sagsøgerens ret til adgang til klage og domstolsprøvelse i henhold til Århuskonventionen og forordning nr. 1367/2006. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionens forvaltningsakt i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i forordning nr. 1367/2006, udgør en tilsidesættelse af traktaterne.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen desuden, eller subsidiært i forhold til det første anbringende, har undladt at handle i henhold til artikel 265 TEUF i forbindelse med de nationale energi- og klimaplaner, som Kommissionen vurderede, vedtog og offentliggjorde, herunder navnlig den anfægtede svenske nationale energi- og klimaplan. Ved at undlade at handle på baggrund af sagsøgerens anmodning om intern prøvelse, der blev indgivet i overensstemmelse med artikel 265 TEUF, har Kommissionen tilsidesat sine positive forpligtelser i henhold til traktaterne, herunder navnlig artikel 3 TEU og artikel 191 TEUF. Denne tilsidesættelse udgør desuden en åbenlys tilsidesættelse af den internationale og europæiske sædvaneret og traktatret, herunder Århuskonventionens artikel 3, 6 og 7, artikel 9 og 10 i forordning nr. 1367/2006 og afgørelse VII/8f fra mødet mellem parterne i Århuskonventionen vedrørende Den Europæiske Unions overholdelse af sine forpligtelser i henhold til Århuskonventionen (som ændret), som blev truffet den 21. oktober 2021.
3. Tredje anbringende om, at den omstændighed, at Kommissionen undlod at sikre, at den svenske nationale energi- og klimaplan opfylder alle kravene i Århuskonventionen, indebærer, at denne plan på alle relevante tidspunkter er blevet vurderet, vedtaget og offentliggjort i åbenlys strid med EU-retten og folkeretten og derfor er ulovlig. Sagsøgeren har i den forbindelse fremsat en ulovlighedsindsigelse i medfør af artikel 277 TEUF, for så vidt angår denne nationale energi- og klimaplan.
4. Fjerde anbringende om, at forordning (EU) 2018/1999 ikke gennemfører Århuskonventionens bestemmelser, herunder dennes artikel 7, og at den derfor ikke opfylder kravene i EU-miljøretten og den internationale miljøret. Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at forordning (EU) 2018/1999 tilsidesætter traktaterne og bør erklæres ulovlig.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11.12.2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT 2018, L 328, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)

(Sag T-381/22)

(2022/C 340/63)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Good Services Ltd. (Sliema, Malta) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ITV Studios Global Distribution Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Good Services ltd.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket EL ROSCO — EU-varemærkereгистраering nr. 17 907 312

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. april 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 959/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og EU-varemærkereгистраering nr. 17 907 312 bekræftes for samtlige de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af registrering, eller subsidiært hjemvises sagen til appellkammeret ved EUIPO med henblik på videre behandling af sagen efter Rettens anvisninger.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med tidligere sager ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (UE) 2017/1001
- Tilsidesættelse af den retspraksis, der fortolker denne artikel, begrebet ond tro og det tidspunkt, hvor det skal vurderes, om der foreligger ond tro.

Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)

(Sag T-382/22)

(2022/C 340/64)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Good Services ltd. (Sliema, Malta) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: ITV Studios Global Distribution Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Good Services ltd.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke EL ROSCO — EU-varemærke nr. 13 265 021

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. april 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 957/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og registrering af EU-varemærke nr. 13 265 021 bekræftes for alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke det er blevet tildelt, eller, subsidiært, hjemvises sagen til appellkammeret ved EUIPO til fornyet bedømmelse i henhold til det af Retten anførte.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af retspraksis der fortolker nævnte artikel og begrebet ond tro samt det tidspunkt, hvor denne skal bedømmes.

Sag anlagt den 30. juni 2022 — Good Services mod EUIPO — ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)

(Sag T-383/22)

(2022/C 340/65)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Good Services Ltd. (Sliema, Malta) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ITV Studios Global Distribution Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Good Services Ltd.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket EL ROSCO — EU-varemærke nr. 13 265 483

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. april 2022 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 958/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og registreringen af EU-varemærket nr. 13 265 483 opretholdes for alle varer og tjenesteydelser, som er omfattet af registreringen, eller subsidiært hjemvises sagen til appelkammeret ved EUIPO til fornyet behandling efter Rettens anvisninger.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med denne sag og sagerne for EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af den retspraksis, der fortolker den nævnte bestemmelse, og af begrebet ond tro samt det tidspunkt, hvor dette skal vurderes.
-

Sag anlagt den 1. juli 2022 — Productos Ibéricos Calderón y Ramos mod EUIPO — Hijos de Rivera (ESTRELLA DE CASTILLA)

(Sag T-384/22)

(2022/C 340/66)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Productos Ibéricos Calderón y Ramos, SL (Salamanca, Spanien) (ved advokat J.C. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hijos de Rivera, SA (La Coruña, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Productos Ibéricos Calderón y Ramos, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ESTRELLA DE CASTILLA — registreringsansøgning nr. 17 992 941

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. april 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1576/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. juni 2022 — Carmeuse Holding mod Kommissionen

(Sag T-385/22)

(2022/C 340/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Carmeuse Holding SRL (Braşov, Rumænien) (ved advokaterne S. Olaru, R. Ionescu og R. Savin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Kommissionens afgørelse 2022/C 160/09 af 14. februar 2022 om anvisning til den centrale administrator for EU-transaktionsjournalen om at indføre ændringer i de nationale tildelingstabeller for Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Litauen, Ungarn, Rumænien, Slovenien, Finland og Sverige i EU-transaktionsjournalen (¹), annulleres, for så vidt som den fastsætter et forkert antal gratis kvoter, der skal tildeles sagsøgerens anlæg Valea Mare Pravat og Fieni for årene 2021-2025, og medfører en nedsættelse med:

- 5 355 gratis kvoter for anlægget Carmeuse Holding SRL — Valea Mare Pravat, beliggende i Valea Mare Pravat, Arges-distriktet, Rumænien, ID 55 i EU-registret, for hvert af årene 2021-2025, og
- 4 569 gratis kvoter for anlægget Carmeuse Holding SRL — Fieni, beliggende på adressen Garii nr. 2 i Fieni, Dambovita-distriktet, Rumænien, ID 56 i EU-registret, for hvert af årene 2021-2025.
- Sagsøgte tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte sagsomkostninger.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse indeholder en fejl ved beregningen af antallet af gratis emissionskvoter, som skal tildeles Carmeuses anlæg.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat flere grundlæggende EU-retlige principper med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, navnlig lighedsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af berettigede forventninger, Carmeuses ret til god forvaltning og retten til forsvar, hvilket har medført en tildeling af færre gratis emissionskvoter til Carmeuses anlæg.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet med hensyn til antallet af gratis emissionskvoter, der er tildelt Carmeuses anlæg, idet afgørelsen hverken beskriver beslutningsprocessen eller begrundelsen for afvisningen af Carmeuses argumenter, og idet den ikke angiver de væsentlige grunde til, at den formel, som Kommissionen har anvendt, træder i stedet for bindende lovgivning.

(¹) Kommissionens afgørelse af 14.2.2022 om anvisning til den centrale administrator for EU-transaktionsjournalen om at indføre ændringer i de nationale tildelingstabeller for Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Litauen, Ungarn, Rumænien, Slovenien, Finland og Sverige i EU-transaktionsjournalen 2022/C 160/09 — C/2022/968 (EUT 2022, C 160, s. 27).

Sag anlagt den 1. juli 2022 — Fresenius Kabi Austria m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-416/22)

(2022/C 340/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Fresenius Kabi Austria GmbH (Graz, Østrig) og 14 andre sagsøgere (ved advokaterne W. Rehmann og A. Knierim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022) 3591 af 24. maj 2022 annulleres, for så vidt som den pålægger EU-medlemsstaterne at suspendere de nationale markedsføringstilladelser for de i bilag I hertil omhandlede lægemidler.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært og som en retsbevarende foranstaltning, annulleres Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2022) 3591 af 24. maj 2022, for så vidt som den pålægger EU-medlemsstaterne at suspendere de nationale markedsføringstilladelser for de i bilag I hertil omhandlede lægemidler for sagsøgernes lægemidler.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at betingelserne i artikel 116 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ for at suspendere markedsføringstilladelsen for lægemidler, der indeholder hydroxyethylstivelse, ikke er opfyldt. Følgelig kan Kommissionen ikke træffe en afgørelse, der kræver, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse skal suspendere de pågældende markedsføringstilladelser.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionens afgørelse tilsidesætter forsigtighedsprincippet.
3. Det tredje anbringende om, at suspenderingen af markedsføringstilladelsen for lægemidler, der indeholder hydroxyethylstivelse, hverken er hensigtsmæssig eller proportional med hensyn til at imødegå visse sikkerhedsmæssige betænkeligheder, som følger af studiet af lægemiddelanvendelsen. Ikke-foreskrevet anvendelse bør ikke føre til en suspendering af foreskrevet anvendelse, der har veldokumenterede gavnlige virkninger, navnlig idet der ikke foreligger nogen nye negative sikkerhedssignaler.
4. Det fjerde anbringende om, at afgørelsen er selvmodsigende og følgelig ikke er tilstrækkelig begrundet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 11. juli 2022 — D'Agostino og Dafin mod ECB

(Sag T-424/22)

(2022/C 340/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Vincenzo D'Agostino (Napoli, Italien) og Dafin Srl (Casandrino, Italien) (ved advokat M. De Siena)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank (ECB), ved formanden Christine Lagarde er ifaldet et ansvar uden for kontraktforhold af følgende årsager:

- a) CB har forvoldt et værditab for de af Vincenzo D'Agostino ejede værdipapirer benævnt SI FTSE.COPERP, hvorved der er opstået et tab svarende til den samlede værdi af det investerede beløb, dvs. 450 596,28 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenskab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning »det ikke er ECB's opgave at begrænse spændet«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirernes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som er opgjort til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions og andre af verdens børser historie, idet hun ved en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og idet hun herved meddelte et fuldstændigt retningsskifte af den monetære politik, som ECB havde vedtaget, da Mario Draghi, hvis mandat udløb i november 2019, var formand
- b) CB har ved denne adfærd og ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano forvoldt reduktionen af sagsøgerens formue.

c) agsøgeren måtte som følge af den væsentlige og betydelige reduktion af værdien af sin formue — for så vidt angår denne reduktion af formuen og i sin egenskab af kautionist for selskabet Dafin Srl for den kreditlinje, som Banca Fideuram SpA havde ydet dette selskab — afholde den anvendte andel af denne kreditlinje ved at skaffe de nødvendige midler ved på begrænset tid at afhænde andre af sine værdipapirer, hvorved han led et tab på 2 534 422,16 EUR i 2020 og på yderligere 336 517,30 EUR fra den 1. januar 2021 til den 15. april 2021, og dermed et samlet tab på 2 870 939,30 EUR

d) CB har forvoldt en økonomisk skade som følge af tabt fortjeneste på 1 013 074,00 EUR

e) CB har følgelig forvoldt et formuetab på i alt 4 334 609,28 EUR.

— ECB, ved formanden, tilpligtes at betale følgende:

— Erstatning for den økonomiske skade, som udgøres af det lidte tab og den tabte fortjeneste, for de ikke-økonomiske skader og skaderne som følge af Vincenzo D'Agostinos fortabte mulighed, som fastsættes på grundlag af de kriterier, der er angivet i de relevante kapitler og afsnit i denne stævning, ved betalingen af følgende beløb: 1) 4 334 609,28 EUR for økonomisk skade, 2) 1 000 000 EUR for ikke-økonomisk skade, 3) og dermed betaling af i alt 5 321 535 EUR.

— Subsidiært andre beløb, som måtte blive fastsat under sagens behandling, for så vidt som Retten måtte finde dette, også ved anvendelse af en af Retten besluttet sagkyndig erklæring som omhandlet i artikel 70 Domstolens procesreglement.

— Et yderligere beløb, som Retten måtte fastsætte ud fra et billighedsprincip som erstatning for den fortabte mulighed.

— Disse beløb tillægges morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker.

— ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører ECB's ansvar i henhold til artikel 340, stk. 3, TEUF og artikel 2043 i den italienske civile lovbog for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt personligt og som partner i Dafin Srl.
2. Det andet anbringende vedrører principperne fastlagt i Unionens retspraksis, navnlig dom af 28. oktober 2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, sag C-650/19 P, af 9. februar 2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, sag T-868/16, og af 21. januar 2014, Klein mod Kommissionen, sag T-309/10).

De betingelser, der skal være opfyldt, for at en EU-institution kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i forhold til en unionsborger, beskrives, og det gøres gældende, at disse betingelser er opfyldt.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at ECB har tilsidesat den primære og afledte EU-ret, og at formanden har gjort sig skyldig i magtmisbrug.

Det gøres gældende, at ECB, ved formanden, den 12. marts 2020 har tilsidesat artikel 127 TEUF i kapitel [2] med overskriften »Den monetære politik«, artikel 3, 10, 11, 12, 13 og 38 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt artikel 17, punkt 17.2 og 17.3, i den forretningsorden, der blev vedtaget ved ECB's afgørelse af 19. februar 2004 ⁽¹⁾.

4. Med det fjerde anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens økonomiske skade (det lidte tab og den tabte fortjeneste).

⁽¹⁾ 2004/257/EF: Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 19.2.2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (ECB/2004/2) (EUT 2004, L 80, s. 33), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/1 af 22.1.2014 (EUT 2014, L 95, s. 56).

Sag anlagt den 6. juli 2022 — Nordea Bank mod Afviklingsinstansen

(Sag T-430/22)

(2022/C 340/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nordea Bank Oyj (Helsinki, Finland) (ved advokaterne H. Berger og M. Weber)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- Afviklingsinstansens afgørelse af 11. april 2022, dokument nr. SRB/ES/2022/18, herunder bilag I, II og III, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerens *ex ante*-bidrag.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Afviklingsinstansen har tilsidesat artikel 69 i forordning (EU) nr. 806/2014⁽¹⁾ og artikel 16, 17, 41 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at anlægge en dynamisk tilgang til at fastsætte målniveauet for *ex ante*-bidragene.
2. Andet anbringende om, at Afviklingsinstansens fastsættelse af målniveauet i den anfægtede afgørelse lider af åbenbare fejlskøn med hensyn til den forventede vækst i de dækkede indskud og evalueringen af den aktuelle konjunkturcyklus.
3. Tredje anbringende om, at Afviklingsinstansen har tilsidesat artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 og artikel 16, 17 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved ikke at anvende det bindende 12,5 %-loft på målniveauet ved fastsættelsen af det årlige målniveau.
4. Fjerde anbringende om, at artikel 69 og 70 i forordning (EU) nr. 806/2014 er i strid med princippet om risikoorienteret fastsættelse af bidrag og proportionalitetsprincippet, hvorved artikel 16, 17 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder tilsidesættes, såfremt målniveauet skal fastsættes på en dynamisk måde og loftet i henhold til artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 ikke skal anvendes, som det ville være tilfældet, hvis den anfægtede afgørelse opretholdes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1, berigtiget i EUT 2021, L 365, s. 48).

Sag anlagt den 12. juli 2022 — Machková mod EUIPO — Aceites Almenara (ALMARA SOAP)

(Sag T-436/22)

(2022/C 340/71)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Veronika Machková (Šestajovice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Balcar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aceites Almenara, SL (Puebla de Almenara, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Veronika Machková

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ALMARA SOAP — registreringsansøgning nr. 18 198 833

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. april 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1613/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for alle de anfægtede varer.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO med henblik på fornyet behandling.
- EU-varemærkeansøgning nr. 18 198 833 indføres i registret i henhold til bestemmelserne i artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Aceites Almenara, SL tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med indsigelsessagen, der er opgjort til 620 EUR.
- Aceites Almenara tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret, der er opgjort til 720 EUR.
- Aceites Almenara tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende sag.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 13. juli 2022 — International British Education XXI mod EUIPO — Saint George's School (IBE ST. GEORGE'S)

(Sag T-438/22)

(2022/C 340/72)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: International British Education XXI SL (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Saint George's School SL (Fornells De La Selva, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: International British Education XXI SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket IBE ST. GEORGE'S — registreringsansøgning nr. 18 020 505

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. maj 2022 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2226/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-varemærke nr. 18 020 505 IBE ST. GEORGE'S tildeles sagsøgeren for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- Intervenienten og, i påkommende tilfælde, sagsøgte tilpligtes at betale alle omkostninger og afgifter i forbindelse med sagens behandling ved EUIPO og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. juli 2022 — Hofmeir Magnetics mod EUIPO — Healthfactories (Hofmag)

(Sag T-452/22)

(2022/C 340/73)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Hofmeir Magnetics Ltd (Witney, Det Forenede Kongerige) (ved advokat S. Baur)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Healthfactories GmbH (Saaldorf-Surheim, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Healthfactories GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Hofmag — registreringsansøgning nr. 18 107 493*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 3. maj 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1367/2021-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Appelkammeret foretog med urette en begrænsning af sagsøgerens uregistrerede varemærke HOFMAG med hensyn til en betegnelse, som ikke opfylder betingelsen »som ikke kun har lokal betydning« i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
 - Appelkammeret undlod at tage hensyn til tegnet »Hofmag« som handelsbetegnelse (som et relevant tegn i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001) i forhold til Tyskland/Østrig.
-

Sag anlagt den 22. juli 2022 — Sky mod EUIPO — Skyliners (SKYLINERS)**(Sag T-454/22)**

(2022/C 340/74)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Sky Ltd (Isleworth, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Zalewska-Orabona)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Skyliners GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Skyliners GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket SKYLINERS — registreringsansøgning nr. 14 570 915*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. april 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 0006/2022-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Skyliners GmbH, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 5, og artikel 8, stk. 4, sammenholdt med artikel 41, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625, sammenholdt med artikel 95, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. juli 2022 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Biolark (BIOLARK)**(Sag T-459/22)**

(2022/C 340/75)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Biolark, Inc. (San Diego, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Biolark, Inc.

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket BIOLARK — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 453 505

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. april 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1234/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og der meddeles afslag på designering af Den Europæiske Union vedrørende international varemærkeregistring nr. 1 453 505 for alle varer og tjenesteydelser.
- EUIPO og BIOLARK INC., såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. juli 2022 — Millennium BCP Participações og BCP África mod Kommissionen

(Sag T-462/22)

(2022/C 340/76)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Millennium BCP Participações, SGPS, SU, Lda (Funchal, Portugal) og BCP África, SGPS, Lda (Funchal) (ved advokaterne B. Santiago, L. do Nascimento Ferreira, P. Gouveia e Melo, D. Oda og A. Queiroz Martins)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionen pålægges med henblik på tilføjelse heraf til sagsakterne at fremlægge den skrivelse af 28. juni 2006, hvorved de portugisiske myndigheder anmeldte den påtænkte foranstaltning »Ordning III« til Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, samt alle de dokumenter, der var vedlagt nævnte skrivelse, i overensstemmelse med artikel 88, stk. 1 og 2, og artikel 89, stk. 3, litra d), i Rettens procesreglement.
- Artikel 1 og artikel 4, stk. 1, i Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) iværksat af Portugal til fordel for frizonen på Madeira (ZFM) — Ordning III annulleres, for så vidt som disse bestemmelser finder anvendelse på de holdingselskaber, hvortil der henvises i artikel 36, stk. 8, i selskabsskatteloven, herunder sagsøgerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

Det første anbringende vedrører en retlig fejl i form af en tilsidesættelse af begrundelsespligten fastsat i artikel 296 TEUF.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, idet Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) iværksat af Portugal til fordel for frizonen på Madeira (ZFM) — Ordning III er i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF, for så vidt som holdingselskaber blev inkluderet i de støttemodtagere, som var omfattet af tilbagebetalingspligten i tilfælde af, at kravet om skabelse af arbejdspladser ikke var opfyldt.

Det tredje anbringende om en retlig fejl ved en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

Rettens kendelse af 15. juli 2022 — FV mod Rådet

(Sag T-542/19) ⁽¹⁾

(2022/C 340/77)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Rettens kendelse af 8. juli 2022 — Agentur für Globale Gesundheitsverantwortung mod EMA

(Sag T-713/21) ⁽¹⁾

(2022/C 340/78)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 14.2.2022.

Rettens kendelse af 13. juli 2022 — Dado Ceramica m.fl. mod EUIPO — Italcir (Tuile)

(Sag T-40/22) ⁽¹⁾

(2022/C 340/79)

Processprog: italiensk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 21.3.2022.

Rettens kendelse af 14. juli 2022 — Dahaen mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sag T-157/22) ⁽¹⁾

(2022/C 340/80)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 23.5.2022.

Rettens kendelse af 14. juli 2022 — Dehaen mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sag T-158/22) ⁽¹⁾

(2022/C 340/81)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 23.5.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA